

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 18 Lipca v. s. 1821 roku;

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 9 lipca.

Podług *Ruskiego Inwalida*, rozkaz dzienny d. 24 wydany jest we wsi *Gruzinię*, d. 25 w obwodzie woyskowej osady półku grenadyerów Hrabiego *Arakczajewa*, dnia 26 w kwaterze korpusowej osady woyskowej 1szej dywizyi grenadyerów. Tegoż dnia w okręgu osady półku grenadyerów Cesarza austriackiego, wydany jest rozkaz następujący:

Cesarz Jmóść, oddając zupełną sprawiedliwość niespracowanym trudom i staraniom głównego nad osadami woyskowemi naczelnika, generała artyleryi Hrabiego *Arakczajewa*, w uporządkowaniu osad woyskowych, oświadcza mu najszersze uznanie odznaczającego się porządku i wzorowej karności, nanowo w roku tym okazanych, równie w gospodarskim jak i frontowym względzie, których Cesarz Jmóść szczególnie dostrzedz raczył, w czasie zwiedzenia, w dniach 24, 25 i 26 czerwca, okręgów osad woyskowych, półków grenadyerskich 1szej dywizyi grenadyerów i drugich batalionów, 2giey i 3ciey grenadyerskich, 1szej, 3ciey, 5tey i 6tey dywizyi pieszych, tam znajdujących się na robocie, którą wykonywając nabyli oni razem najlepszej znajomości w służbie frontowej.

Przez rozkaz dzienny wydany w Carskiem-Siele d. 27 czerwca, dyrektor tulskiej fabryki broni, wydziału gospodarskiego, generał major artyleryi, *Zasiadko* 1, naznaczony zarządzającym depo artyleryi, w *Moskwie*. D. 28 czerwca, znajdujący się przy naczelniku 1otey dywizyi pieszej, generał major, *Macniew*, mianowany dowódcą 1szej brygady 4tey dywizyi pieszej, na miejscu generała majora *Tichanowskiego* 1go, który ma zostać przy naczelniku teyże 4tey dywizyi.

Podług teyże gazety *Ruskiego Inwalida*: Sprawujący ministerium spraw wewnętrznych podał Cesarzowi Jmóci wiadomość o pieniądzach, ofiarowanych na rzecz zniszczonych przez nieprzyjaciela i wysypanych ze znajdujących się po cerkwiach karbon, a dotąd po większej części chowanych w Izbach skarbowych lub karnaczeystwach powiatowych. Cesarz Jmóć, przejrzaawszy tę wiadomość, Naywyżey rozkazać raczył. 1) Ministerium spraw wewnętrznych, po zniesieniu się z ministrem skarbu, zająć się przeniesieniem summ tych przez karnaczeystwa do St. Petersburga, i po przemianie srebra i monet zagranicznych na assygnaty, całą summę ulokować na lombardzie, pod imieniem: *summa na wspomóżenie zniszczonych mieszkańców przez różne zdarzenia*. 2) Komisyye ustanowione po guberniach dla pomocy zniszczonych przez nieprzyjaciela, zamknąć; karbony zaś wszędzie, gdzie były ustanowione, zatrzymać, kładąc na nich napis, stosowny do nazwania, jakie w poprzedzającym

artykule, lokującym się na lombardzie summom jest dany; i o tey summie co tercyę, przez komitet Ministrów Cesarzowi Jmóści donosić.

Podług gazety senackiej, przez Ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu wydany:

Dnia 1 lipca. Radev kolegialni: dworu J. C. M. chirurg *Bondan Herteler*, doktor główny, *Jozef Reineri*, i ob medyk *Jozef Réman* i doktor *Ludwik Sztegan*, mianowani radcami stanu; radcy dworu: radca rządu gubernialnego półtawskiego *Piotr Micikow*; obwodu białostockiego strapozy, *Michał Kudriawcow*; profesor uniwersytetu derpackiego, liczący się podług ustaw w 7mej klasie *Alexander Wojekow*; radcami kolegialnymi, ze starzeństwem od dnia wysłania lat ustanowionych w rande poprzedzającej.

Teyże daty. Mianowani prezydentami, z kandydatów przez wybor szlachty od Rządzącego Senatu podanych: sądu jeneralnego czernichowskiego 1go departamentu, terażniejszy sędzia kapitan floty 1szej rangi *Zabiło*, a 2go departamentu radca kolegialny *Selecki*; pułtawskiego sądu jeneralnego 1go departamentu radca stanu *Tarnowski*, 2go departamentu, radca kolegialny *Prigara*.

Dnia 11 czerwca. Na podanie ministra spraw duchownych i narodowego oświecenia, o czynionych niejednokrotnie ofiarach przez kupca petersburskiego *Sergiusza Zimniakowa* na rzecz edukacyi, Cesarz Jmóć raczył mianować radcą tytularnym, nie wymując go ze stanu kupieckiego.

Dnia 17 czerwca. Permskim wice-gubernatorem najlaskawiey mianowany, radca oddziału trunkowego smoleńskiej izby skarbowey, radca kolegialny *Somow*.

W *Ruskim Inwalidzie* z dnia 6 lipca czytamy: „Na rozkaz Naywyższy Jego Cesarzkiej Mości, *Gazeta Woyskowa* (to jest *Ruski Inwalid*), otrzymując odtąd nową postać, naprzyszłość zawierać będzie: Naywyższe rozkazy dzienne, wiadomości o podniesieniu do rang i nagrodach cywilnych, oraz inne wiadomości wewnętrzne; różne także wiadomości naukowe, jako to: o nowych wynalazkach i odkryciach w Rosyi i innych krajach, o podróżach i t. p. Polityczne zaś wiadomości, jakiegokolwiek były rodzaju, zupełnie z tey gazety są wyłączone. Redakcyja uprasza uozonych, artystów i podróżujących, o udzielanie jęj swoich postrzeżeń i zbieranych wiadomości, które zawsze z wdzięcznością umieszczać będzie w swej gazecie, której układ teraz jest wiadomy.

W Petersburgu wyszło w języku rossyyskim, tłumaczenie pisma *P. Lelewa*, znajomego w literaturze polskiej i za granicą, z obszernych wiadomości w historii dziejow ludzkich: *Wiadomość o najdawniejszych dziejopisach polskich: a szczególnie o Kosłubku, przeciwko Szlecerowi*.

Przybył do Petersburga Hrabia *Sobolewski*, minister sekretarz stanu Królestwa Polskiego.

Głównie zarządzający wydziałem pocztowym ogłosił w gazecie sankt petersburskiej, iż z przyoczyny zamieszek w krajach Porty-Ottomańskiej, bieg poczty przez *Bukarest* został strąmiany, ale korespondencya między Konstantynopolem i Rosyą odprawia się przez Odesę.

Liczba okrętów w Rydze dnia 12 lipca: przybyłych 466, wyszłych 582.

Kurs petersburski d. 5 lipca: dukat hol. nowy 12; r. stary 11 r. 80 kop., — Zmiana złota 2 r. 83 k. Zmiana srebra 2 r. 80 kop.

Nienastający dochód kommissyi umorzenia długów: 6% assygn. — — po 102 }
5% brzęczącą monetą — 77 } procentow.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Ostatnia data gazet warszawskich jest dnia 23 lipca.

30. Xiążę Adam Czartoryski, senator wojewoda, z małżonką swoją, po dwuletniej w obcych krajach podróży, przybył do Warszawy.

Kommissya spraw wewnętrznych i policyi, przez ogłoszenie z dnia 20 lipca, uwiadomiła, iż Panu Alexemu Auxilly, wydała patent pięcioletniej swobody, na założenie fabryki wszelkich gatunków papieru ze słomy.

Za staraniem xiądza Kamińskiego, prowinovala zgromadzenia XX. Pijarów, na Zoliborzu założone zostało o obserwatorium astronomiczne.

ANGLIA.

(z Gaz. i Korr. warsz.) O zgonie Napoleona Bonapartego umieściły jeszcze tutejsze gazety następujące szczegóły: Chorobę jego poczytano dopiero w ostatnich dniach życia za niebezpieczną. W przeciągu pierwszych 4 tygodni nie pokazywały się jeszcze niebezpieczne oznaki, lubo sam zdawał się już przewidywać złe skutki. Na 5 lub 6 godzin przed śmiercią stracił przytomność umysłu, wprzód jednak rozrządził swemi interesami i papierami. Lubo łatwo domyślać się można, iż wielkie boleści oierpiał, umarł jednak z rzadką spokojnością i wesołością. Piersi jego śmiertelnymi bólami przycisnione, nie wydały ciężkich westchnień, i nie dał żadnego znaku, któryby prędkie zgon zapowiadał. Gdy okręt *Heron* wypływał z wyspy *ś. Heleny*, dzień jego pogrzebu nie był jeszcze oznaczony. Zwłoki atoli miały być pochowane z przyzwoitemi dostojności jego honorami wojskowemi.

Wieczorna gazeta tutejsza pisze: „Własnie teraz dowiadujemy się, iż rząd nasz wydał rozkaz Panu Hudson Lowe, aby ciało Napoleona Bonapartego na największym okręcie wojennym, jaki się w bliskości wyspy *ś. Heleny* znajdować może, przywiozł do Anglii.”

Kapitan Crokot, przybywszy do Londynu, udał się natychmiast do admiralicyi. Pierwsi jej urzędnicy pojechali zaraz do Króla, i oddali mu odebraną wiadomość o śmierci Bonapartego, która wkrótce potem rozeszła się po całym mieście. Wypadek ten (pisze jedna z tutejszych gazet), któryby przed kilką laty wprawil był wszystkich żyjących w zadziwienie, przyjęty został z oichą obojętnością i mało kogo obszedł. Jakiemkolwiek było życzenie Bonapartego względem pochowania go, nie wątpimy bynajmniej o ścisłym wykonaniu ostatniej jego woli. Powołaniem było Anglii mieć na niego pilną i ścisłą baczość; musiała więc być niewzruszoną w zasadach swoich. Wszakże teraz, gdy ten człowiek już nie żyje i

Anglia postąpi z właściwą sobie wspaniałością i odda zmarłemu wszystkie honory, jakich żyjącemu przyznać nie mogła. Bodayby tylko wady jego charakteru poszły w wspaniałe zapomnienie, i bodayby wielki jeninsz tego nadzwyczajnego męża, uwieńczony był holdem, który się pamiętce jego wypłaci.”

Dnia jeszcze 4 b. m. odebrano na zgromadzeniu kompanii wschodnio-indyjskiej wiadomość o śmierci Napoleona. P. Lowndes winszował tego wypadku; za co odebrał nagane: okazał bowiem nieprzyzwoitość i brak wspaniałości.

Utrzymywanie Bonapartego na wyspie *ś. Heleny* kosztowało Anglii blisko 400,000 funtów szterl. (16 milionów zł. polskich.)

Cena papierów skarbowych nie doznała znacznej odmiany, po pierwszym doniesieniu o śmierci byłego Cesarza; wczoraj dopiero podniosła się o pół procentu.

Wypis z listu pewnego oficera angielskiego, pisanego z wyspy *ś. Heleny* pod d. 7 maja: „Wczoraj (d. 6 maja) o godzinie 2ej po południu otworzono ciało zmarłego Napoleona Bonapartego, w obecności własnego jego chirurga, który się tém zatrudnił, i pięciu chirurgów z okrętu admirałskiego, tudzież PP. Bertrand i Montholon. Znalezione wątrobę zupełnie zdrową. Chirurg francuzki przetrzął ją nawet, a wszyscy obecni chirurdowie zgodzili się na to, iż nigdy nie mogli chorować na wątrobę. Gdy zaś przystąpiono do rozpoznania żołądka, oświadczyli jednomyślnie chirurdowie, iż na raka w nim umarł. W jednym miejscu była dziura, tak, iż palec przeszedł. Uwiadomiona o tém Pani Bertrand, odezwala się: Czemuż się to nęstało w śród sławy jego pod *Austerlitz*? Gubernator Hudson Lowe oddał zupełnie do woli Panów Bertrand i Montholon, aby ciało jego wystawiono z paradą na katafalku, i aby je mieszkańcy wszyscy odwiedzali, na co oba nie tylko zezwolili, lecz nawet tego chcieli. Wczoraj więc zaraz po exenterowaniu, ubrano nieboszyka w zielony mundur z ponsowemi wyłogami, przystrojono go we wszystkie ordery i gwiazdy, a lud odwiedzał go tłumem wczoraj i dzisiaj. Był to rzadki bardzo widok. Nie mogłem na chwilę odwrócić oczu od twarzy jego; ani podobna mi opisać doznanego uczucia, którego wrażenia nigdy nie zapomnę. Ręce jego były tak miękkie jak wosk. Twarz okazywała spokojność. Zdało się, jak gdyby spał. Gorącość klimatu nie pozwalała, aby go długo po śmierci oglądano. Włożono go w trumnę cłowianą, którą zalutowano, gdyż fetor dawał się czuć. Będzie d. 10 lub 11 b. m. pochowany z największemi honorami wojskowemi. Przed niejakiem czasem obrał sobie miejsce na grób, i wskazał je w testamencie, to jest, niedaleko Longwood pod dwoma wierzbami przy zdroju, z którego zwykł był pić wodę podczas śniadania. Niewiadomo jeszcze, czyli rząd angielski uczyni zadosyć woli w testamencie objętej, i zostawi zwłoki jego na wyspie, lub też każe je sprowadzić do Anglii. Gubernator nawet plakał nad ciałem jego. Napoleon znał dobrze chorobę swoją; opowiadał ją często otaczającym go osobom; nie mógł atoli przekonać o tém chirurgów swoich. Czując ją w sobie oddawna, trudnił się opisaniem jej symptomatów, i przestał dopiero na kilka dni przed śmiercią. Opis ten przeznaczył dla syna swego. Osobliwszym jest wypadkiem, iż okręt wschodnio-indyjski *Waterloo*, na dwa dni przed zgonem jego, zawinął z różnemi dla niego potrzebami. Okręty wojenne *Ma-*

rengo, Jena i Austerlitz stoją razem w tutéjszym porcie."

Wiadomo, iż Napoleon po bitwie pod Waterloo, rzekłszy się tronu na rzecz syna swego, pojechał do Rochefort, z kąd chciał płynąć do Ameryki. Że zaś doznał przeszkody od okrętów angielskich, poddał się więc kapitanowi angielskiemu Maitland, i d. 15 lipca 1815 udał się na okręcie *Bellerophon* do brzegów angielskich, z kąd kontr-admirał Cockburn zawioził go do wyspy *St. Helena*. Wyspę tę, która z dotychczasową liczną osadą, ma blisko 6000 ludności, odkryli portugalscy żeglarze dnia 22 maja, w dzień *St. Heleny*, i tak ją nazwali, posiadali potem hollendrzy, a nareszcie anglicy. Bytność Bonapartego na niej, nie była dogodną dla mieszkańców: przetrwała bowiem zupełnie związki z okrętami wschodnio-indyjskimi, które tam brały świeżą wodę i żywność.

Gazety angielskie i wszystkie prawie zagraniczne, zajęte są teraz uwagami nad życiem tego nadzwyczajnego człowieka. „Osadzą go dzieje (pisze jedna z nich, gazeta berli.), i zżądzą nawet przyznać będzie musiał, że posiadał wielkie i szczególne talenta. Nikt może ze śmiertelnych nie miał tyle, ile on sposobności stania się dobroczyncą rodzaju ludzkiego, a zyskania dla siebie prawdziwej i nieśmiertelnej sławy. Jakkolwiek były wielkie cierpienia i klęski, jakich cały niemal rodzaj ludzki doznał, przecież pomysłowość i szczepliwość, jakich spodziewać się należało, są bez wątpienia nierównie większe."

Zaledwie doszła wiadomość o sgonie Napoleona, jużci porwyżczy redaktorowie niektórych gazet, ośmielając się przybierać na siebie charakter sędziów, i lekkomyślnie oceniają człowieka, co wielkością swego jenujusz i mocą duszy, tak ważny miał wpływ na wiek, w którym żył. Wzniósłszy się Napoleon z pospolitego człowieka na najwyższą godność; uratowałszy blizki zatonięcia okręt, który przy schyłku rewolucyi Francya wystawiała; stawczy się wybawicielem Francyi, wznosił ją do najwyższego stopnia potęgi; podniósł tamże upadającą religią; ożywił obumarły przemysł; utworzył nowe prawodawstwo; i na gruzach wszelkiego rodzaju nadużyć, wznosił budowę świetności i potęgi Francyi. Lecz dalecy jesteśmy od mniemania; jakoby Napoleon wolnym był od ważnych błędów. Wyliczeniem dobra, którego był sprawcą, chcieliśmy pokazać, iż człowiek taki, choćby też obok tego największe złe popełnił, godzien, by wprzód dokładnie rozpoznać jego czyny, a nie ośmielać się porywocząco o nim wydawać. Tak jest, wstrzymajmy się na chwile z sądzeniem, i raczej śledźmy kroki życia jego. Udaymy się z nim od spiekłych Egiptu brzegów, do mieysc śniegiem okrytych; uważajmy go na niebotycznych *St. Bernarda* i innych górach, wśród zburzonej Hiszpanii; patrzymy na niego, jakim był jenerałem, konsulem, cesarzem, a wtedy dopiero niech będzie o nim wydany wyrok, i to nie przez nas, przywiązaniem lub nienawiścią miotanych, ale przez sędziego, wolnego od wszelkich namiętności, to jest, potomność. O jakże byłiby prawdziwie pożałowania godni ludzie, których czyny do historii należą, gdyby sąd o nich miał zależeć od zdania dorywczo w ulotnych pismach umieszczonego! (z *Korr. warsz.*)

W pozostałych po Napoleonie papierach jest list do syna jego, w którym mu sprawiedliwą przekłada obawę, ażeby odziedziczona po oycu choroba i do niego się nie rozciągnęła. Opisał

Napoleon wszystkie symptomata, z których o tey chorobie powziął wiadomość. Zaleca mu w końcu, ażeby za okazaniem się któregokolwiek z powyższych symptomatów, przedsięwziął zaraz od tego niebezpieczeństwa ratować swe życie.

Dnia 5 lipca zebrała się tajna rada dla wysłuchania prośby, zamiesionej do Króla w imieniu Królowej przez Pana Brougham względem koronowania jej wraz z Królem. Było na sesyi 49 radców tajnych, i wielu parlamentowych członków, jako widzów. Prośba Królowej tak brzmi:

„Królowa JMé przekłada, iż lubo w skutku odezwy z dnia 9go czerwca koronacya królowańska oznaczona jest na d. 19 lipca, żadne jednak przygotowania do koronacyi Królowej nie są poczynione, ani wydane w tey mierze rozkazy, jak przy podobnych okolicznościach dzieć się zwykło. Królowa przeto prosi, ażeby Jego Królewaska Mość wydał odezwę, w którejby dnia 19tego lipca wyznaczył także uroczystość jej koronacyi, jako małżonki królewskiej, oraz wezwał wszystkich, których prawo lub zwyczaj chce mieć obecnymi, żeby w dniu pomienionym stawili się w stosownych do tey wielkiej uroczystości ubiorach, i w sposobie odpowiadającym ich urzędowi. Prosi przytém Królowa o wyznaczenie kommissyi, któraby prośby i żądania w tey mierze przyjmowała, i była zarazem ich sądną. Królowa nie przeżycie nigdy prosić Boga o zdrowie J. K. M. ści."

Po przeczytaniu tey prośby zabrał głos Pan Brougham i pod względem uroczystości koronacyi dawnych monarchii, przebiegł dzieje angielskie od 9go wieku aż do Jerzego III. Opierając się potem na przywiedzionych dowodach i zasadach w księdze *Liber regalis*, dowodził prawa Królowej do uczestnictwa koronacyi Króla. Lord Harrowby kazał czytać tę księgę. Pan Brougham mówił jeszcze do godziny drugiej po południu, a do końca mowy nazajutrz w południe. Już jest godzina 6 wieczorna, a jeszcze nie ma rozstrzygnięcia w tey mierze.

Jedna z gazet ministerjalnych angielskich twierdzi po kupiecku, iż jeśliby greków w *Stambule* zupełnie wytepieno; w tym razie handel, który teraz cały prawie mają w swym ręku, przeydzie do kupców angielskich.

T U R C Y A

(z *Gaz. warsz.*) Od granic tureckich dnia 20 czerwca. Żydzi w *Stambule* wskazują turkom kryjówki greków, którzy nie mogli wsiść na okręty, a schronili się przed zemstą muzułmanów. Trojako na tem zyskują: raz, iż za wysłedzenie każdego ukrytego greka dostają znaczną nagrodę z majątku jego; powtóre, iż będąc dłużnikami greków, pozbywają się tym sposobem wierzycieli swoich; potrzebie, iż wspólnie przesładując chrześcijan jednają sobie względy u turków, z czego po przywróconey spokojności korzystać potrafią. Spodziewają się także prowadzić większy handel, skoro grecy zostaną wytepieni.

Po przegranej bitwie morskiej w okolicach *Tenedos* i *Mitilene*, z kąd z 8 okrętów, 4 tylko i to bardzo uszkodzone powróciły, wzmogła się zawziętość turków, i doszła do najwyższego stopnia. Duszenie, ścinanie i wieszanie, zabierało wiele czasu barbarzyńcom; wsadzają teraz poymanych greków związanych i obnażonych na małe statki, posyłają na morze, i topią. Niedawno znowu uduszono dwóch biskupów greckich i 4

xięży, a 150 panien najzaciejszego rodu, między którymi były Xiężniczki *Morusi* i *Mauroien*, sprzedano po talarze tureckim na publicznym rynku. Któż zdoła opisać okropności, popełniane w mieszkaniach greckich względem matek, córek i młodych synów. Cóż dopiero będzie po skończonym beyramie, kiedy większych jesoze bezprawiów spodziewać się należy?

Grecy w *Stambule* doznają srogości losu. Turcy załali już śmierć znakomitszym ich xiężom, i prawie wszystkim, którzy majątkiem i talentami celowali. Jeśli tak dłużej potrwa, ziści się oświadczone od wieków życzenie mahometanów, względem zupełnego wyćpienia greków. Mieszkańcy wysp Archipelagu postanowili udać się z żonami i dziećmi do Ameryki, jeśli by nie dopięli zamierzonego celu powstania swego.

Patras (w Morei), d. 30 kwietnia. Zawziętość Turków obróciła w perzynę bogate miasto tutejsze. Z 1,400 domów pozostało tylko kilka misernych chat i domy konsułów. Konsul francuzki ocalił życie gocióletniej matce byłego majora w wojsku pewnego Mocarstwa, nazwiskiem *Sawa*. Chciano jej uciąć głowę. Grecy, którzy uciekli z miasta, dają po 100 piastrow hiszpańskich kapitanom okrętów, za wzięcie jednej osoby. Zabijanie, palenie i rabowanie trwało cały miesiąc; teraz gdy już nie ma co wziąć, panuje niejaka spokojność.

(z *Gaz. ryz. Zuch.*) Według gazety *Constitutionel*, miał Dywan odmówić dania kategorycznej odpowiedzi na notę posła rossyjskiego, a ten miał opuścić *Konstantynopol*.

(z *Gaz. Zuch.*) *Lipsk, dnia 5 lipca.* Przez listy z *Brod* pod 24 czerwca, dowiadujemy się, że *Ypsilanti* pobił Turków pod *Ibraiłowem*, przyczem 8000 ludzi, częścią zabitych a częścią w niewolę zabranych zostało. Między jeńcami znajduje się i jeden Basza. We właściwej Grecyi, szcześniejszy jeszcze postęp czyni sprawa Greków. Turcy zajmują małą tylko liczbę warownych miejsc, które się wkrótce poddać muszą: przecięto im bowiem wszelkie dostarczenie tak w ludziach jako i żywności.

WYSPY JONSKIE.

Korfa dnia 8 czerwca. Rząd tutejszy ogłosił, iż eskadra angielska na Archipelagu, zasłaniać tylko będzie własność i banderę angielską, a zachowa najsurowszą neutralność. Według wiadomości odebranych z *Janiny*, *Ali* Basza żyje jeszcze i ciągle z Turkami wojuje. Dnia 1. b. m. odniósł znowu niejaki korzyści. Daje dzielny odpór Turkom, którzy od sierpnia roku 1820 nadaremnie psują proch strzelając do zamków jego. Według ich trybu oblegania tego Baszy, oblężenie to trwałoby tak długo, jak niegdyś *Troi*, gdyby im pozwolił prowadzić je spokojnie. Kapitan Basza turecki, tyle znający się na sztuce żeglarskiej, ile admirałowie za czasów *Agamemnona*, nie wie gdzie się obrócić i co robić. Niewolnicy jego okrętowi uciekają mu z przed oczu, a nie śmie ich karać. Dla bezpieczeństwa powrócił z flotyllą swą do zatoki *Arta*. Bydź może, iż nie uyrzy już murów seraju stambulskiego.

Dnia 9. Nieobecność kommisarza angielskiego *Maitland* w tutejszém mieście, jest dogodną dla Greków. Nie sprzyja im bowiem tak dalece, iż nie dozwolił przytulku nieszczęśliwym mieszkańcom, spalonego przez Turków miasta *Patras*.

Stolica Etolii, Vrachori, arzucała także jarz-

mo tureckie, a osadę tamęczną, z kilkudziesięciu ludzi złożoną, poświęcił na ciałę zwłokom zamordowanego arcy-biskupa swego. Wszystkie meczety tureckie i bożnice żydowskie zburzone lub spalono. Na wyspie *Kreta* schronili się Turcy do warownych zamków, które mieszkańcy w ścisłym oblężeniu trzymają.

Część 15-totysięcznego wojska, które przybyło do *Stambułu*, ruszyło ku *Dunajowi*, a reszta stoi w okolicach stolicy dla jej zaslonienia.

Uciekających ze *Stambułu* Greków chwytają Turcy i używają do sypania szanców przy *Dardanellach*.

Stan *Morei* jest bardzo smutny. Grecy i Turcy okazują okrucieństwo, i nie dają sobie pardonu. Daje się oraz czuć niedostatek żywności. Zamknięcie od morza, a spustoszenie kraju przez dzikie hordy azjatyckie, tudzież zaniechana uprawa gruntów, wszystko to powiększa nędzę. Rzadko już jednak widzieć można Turków w *Morei*. Na wsi żaden się nie pokazuje: bo go zaraz Grecy zabijają. W kilku warownych zamkach dają Turcy zacięty odpór.

Wielkorządca nasz postanowił przywieść do skutku traktat zawarty d. 21 marca r. 1800, według którego okręty barbaryjskie powinny zostawać w odległości 40 mil od wysp jońskich, co ułatwi działanie Greków przeciwko Turkom; nie lękają się bowiem okrętów barbaryjskich, które Turkom pomagać miały.

F R A N C Y A.

(z *Gaz. i Korr. Warsz.*) *Paryż, dnia 5 lipca.* W izbie Parów postanowiono większością 65 kreszek przeciwko 61, iż świeże uwięzienie nie jakiego *Maziau* w *Niderlandach*, nie może być powodem do zaczęcia nanawo sprawy osob obwinionych o spisek dnia 19 sierpnia. Jest on, jak wiadomo, jednym z tych, których na śmierć skazano, lecz go jeszcze niewydano. Izba Parów zamieniła się potem w wydział sądowy i naradzała nad wyrokiem w sprawie spiskowych.

Na dwóch ostatnich sessjach izby deputowanych mówiono jeszcze o kanałach *Monsieur* i *Xiążęcia Angoulême*, tudzież o tajnych intrygach dla pozyskania korzystnych przedsięwzięć. I tak np. uczyniono Panu *Lafitte* zarzut, poparty listami i dowodami, że z kanału *Monseur* chciał rocznie zyskiwać 100,000 franków, a oprócz tego jeszcze 10 milionów więcej wyciągał, niż terazniejsi przedsiębiorcy. Pan *Lafitte* wymawiał się tem, iż jeszcze nie zawarł formalnego kontraktu, i podał tylko przedugodne warunki, z których wiele mogło się utargować. Pan *Heumann* powiedział mu wbrew: *Uczciwy człowiek nie ma pierwszego, drugiego i trzeciego słowa, ale tylko jedno.* Mówił potem P. *Lafitte* długo i obszernie o swoim sumieniu i honorze, o swej bezinteresowności i innych wybornych przymiotach.

W sprawie greków gazeta *Quotidienne* trzyma zupełnie za Turkami; *Gazeta sporów* nakłania się nieco za Grekami, a *Gazeta Paryżka* dziś trzyma tak, jutro inaczej. Gazety liberalne popierają z zapalem stronę greków.

Wiadomo, że Amerykanie prowadzą wojnę z mocarstwami barbaryjskimi Afryki. Po odebranych wiadomości, iż Wielki Sultan rozkazał Afrykanom posłać okręty korsarskie na Archipelag, Amerykanie bojąc się, aby ich handel na tem nie cierpiał, ogłosili porty afrykańskie za będące w stanie zamknięcia, i tym końcem wysłali część eskadry swojej.

Wilno dnia 18 Lipca 1821 roku v. s.

FRANCYA.

Dnia 30 z. m. miał osobne wysłuchanie u Króla Hrabia Pania radca tajny Cesarza rosyjskiego.

P. Lagarde, mianowany naszym ministrem pełnomocnym przy Królu hiszpańskim, wyjechał już do Madrytu.

Wyszło tu świeżo piśmko pod tytułem *Historja powszechna*, czter. tył. o stronie zawierające. P. Hus, autor tego piśmka, wychwalił w nim wszystkich, którzy od 8 lat byli ministrami. Nazwał Pana Simeon Fenelonem ministrów, Pana Cuvier Wolterem umiejętności powszechnej, Pana Decazes Mirzbeau władzy królewskiej, Pana Mounier członkiem wzorowym, Pana Vaublanc politykiem dostrzegającym, Pana Serre mówcą ze stylem gorącym, Pana Talleyranda Wolterem dworaków, a Pana Fouché Figarom. (z D. P.)

Onegdaj po południu wyjechał Król do St. Cloud, gdzie przez 6 tygodni ma mieszkać. Wkrótce po Królu pojechali Xięgieta i Xiężna rodziny jego.

Xiężna Orleans na dwa dni przed zgonem posłała 2,400 franków biskupowi w Bajonnie, ażeby je rozdał xiężom i zakonnikom, wygnanym z Hiszpanii, gdzie dawniej miała przytułek.

Przywieszionego z Belgijum podpółkownika Maziau badali przez dwie godziny komisarze izby Parów, poczem zawieziono go do więzienia ś. Pelagii. Izba parów wyrokła większością 65 głosów przeciw 61, że pomimo przywieszenia rzeczonego podpółkownika, sprawa spisku już się nie rozpocznie na nowo.

Kommissya prawodawcza pod przewodnictwem ministra morskiego już swe prace ukończyła. Jest nadzieja, że i posiadłości na ze zamorskie zostawać będą pod rządem konstytucyjnym, i mieć sędziów przez połowę z kraj wców, a w drugiej połowie z Francyi europejskiej wziętych.

HISZPANJA.

(z Gaz. warsz.) Madryt dnia 24 czerwca. Zwyczajne posiedzenie stanów układa się dnia 30 b. m. Król chce e. osobiście zamknąć a nazajutrz ma wyjechać do wód w Sacedon.

Przysłało Królowi kilka adresów, z prośbą o zwołanie nadzwyczajnych stanów. Niektóre z nich pochodzą od różnych korpusów wojska.

Zwołanie nadzwyczajnych stanów zdaje się niewątpliwem, lubo w tej mierze nie jeszcze urzędownie nie ogłoszono. Domyślają się, iż to nastąpi w październiku.

Jenerał Empeinado złożył dowództwo wojska przeznaczonego przeciwko Merino. Powierzono je wice półkownikowi Escario. Kilka razy wysłano już buntownika Merino, lecz potrafił umknąć.

Zbiegli neapolitańczykowie, którzy niedawno do Barceliony przybyli, obwiniają bawiacego tam jeszcze jenerała Pepe, iż się haniebnie dał przekupić, i jako nikczemny telórz placu nie dotrzymał. To poniżyło go mocno w oczach Hiszpanów, i dla tego chce wyjechać do Londynu.

Stany nie pozwoliły na to, aby jenerał Qui-

roga wymówił się od przyjęcia 80,000 realów pensyi. Z tego powodu Hr. Torreno oświadczył na zgromadzeniu Stanów: *Obywatel nie powinien chcieć okazać się wspanialszym nad R. reprezentantem narodu.* List, w którym jenerał rzeka się pensyi, tak się kończy: „Dopóki Hiszpani będą wolnymi, póty nie potrzebuję skarbów, a gdyby kiedy mieli przestać być wolnymi, Antoni Quiroga nie przeżyje ich.”

Jedno z pism publicznych tutejszych wyjaśnia układy między dawną Hiszpanią i Ameryką hiszpańską. Najtrudniejszym zdaje się być u tawienie władzy wykonawczej w Ameryce. Ministrowie chcą, aby namiestnicy królewscy, jak dawniej, co trzy lata odwoływani byli; Amerykanie zaś przeciwnie twierdzą, iż ten warunek osłabia władzę wykonawczą i czyni ją zbyt uległą rządowi za daleko odległemu; żądają oni namiestników przynajmniej na 10 lat mianowanych i wybieranych z rodziny królewskiej.

W tutejszej stolicy ma być ustanowiona szkoła politechniczna, na wzór dawniejszej paryskiej.

PORTUGALIA.

(z Gaz. ryz. Zuch.) Przez urzędowe depesze z Rio Janeiro wiadomione zostały stany Korteza, że Król, z powodu słabości zdrowia, odłożył jeszcze do kilku dni podróż swoją. Też depesze nie tylko, że naganieją przeciwnym nowemu porządkowi postępkom, niektórych posłów portugalskich przy dworach zagranicznych, ale oświadczenia razem, że Król uważałby za krok nieprzyjacielski wszelkie wdawanie się Ministrow obcych do spraw portugalskich: uważa bowiem stany Korteza za prawny organ narodu.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z Gaz. Zuch.) Twierdzą, że dla obrony Konstantynopola w bliskości tego miasta utworzone będą 3 obozy, każdy na 20 do 25 tysięcy ludzi.

Dry tunetński, podobnie, jak dawniej Basha Egiptu, wyraźnie odmówił łączyć się do woyny Greków z Sultaniem.

Turcy mieli weyść d. 15 czerwca bez żadnego oporu do Jass. Niechże Multani i Wołoszy, którzy przedsięwzięcie greków zdradzili, znowu kosztują szcześnie, z zostawania igrzyskiem bydlęcy dzikości, 20 tysięcy — i słusznie — zostało już wysłanych do niewoli.

Korrespondent hamburski donosi z Berlina, pod 10 lipca. Nasza gazeta stała zawiera między innemi co następuje: „Stojące w Bannacie temesawarskim cesarsko-austriackie wojska są w poruszeniu; działania ich mają być prowadzone w porozumieniu z Portą.”

Kurs wileński na assygnaty od dnia 15 lipca: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 88½ czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 95, stary rubli 11 kopiejek 75, imperyal rubli 57, kop. 75.

1 Stosownie do ogłoszonego prospektu na dzieło myzyczna Reunera pod dniem 20 czerwa r. b. pierwsza sztuka pod tytułem Grande polonaise brillante już wyszła z pod prasy sztycharskiej, i wydaje się prenumeratorom w księgarni uniwersyteckiej u Józefa Zawadzkiego.

W o z w a n i e.

1 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się iż na podanie do Mińskiego Ziemskiego powiatowego Sądu od PP. Półkownikowej Alexandry Dejowej, córki jej wdowy jenerał majorowej Somowej, i Gubernii Grodzieńskiej Ptu Wołkowyskiego, obywatelki stolnikowej Bispingowej, z potrzebnymi ze strony ich dowodami, służącymi do odbywającej się w tymże Sądzie sprawy, względem odebrania od pierwszych na rzecz ostatniej, należnej za obługiem summy, nadszła się termin miesięczny, licząc go od dnia wydrukowania tego ogłoszenia w gazetach Sanktpetersburskich, moskiewskich i Kurjerze Litewskim. Dnia 9 julii 1821 roku. Sekretarz Felicyan Arcimowicz.

O s w i a d c z e n i e.

1 Niżej podpisany w imieniu i rzeczy JW. Xawerego Hrabiego Niesiołowskiego jenerała wojsk pol. i kawalera następuje czyni oświadczenie: JW. jenerał Hrabia Niesiołowski zamieniając w roku 1819 dobra Woroncze w Gubernii Lit. Grodzień. położone na dobra Piastów w królestwie Polskiem łącząc z JW. jenerałem Baronem Kobylińskim Prezesem kommissji Woiewództwa Płockiego wielu orderów kawalerem, sądził, iż tracąc Woronczy niczem nieograniczone dziedzictwo, przez tę zmianę nabywał równie nieograniczonego prawa do Piastowa; lecz JW. jenerał Niesiołowski w czasie swojej ostatniej w Płocku bytności dla zregulowania hipoteki Piastowskiej, znalazł w niej zapisany ciężar 800,000 zł. pol. walor Woronczy jako dług realny obciążający Piastów, przeto że prósz innych dóbr w prawie zamienno przedanym na Woronczę wydanym ewikcyą na Piastów rozciągniętą została, ewikcyą wedle praw Litewskich na dobrach oparta nie nieuwłaszcza prawu które dziedzictwo tych dóbr nadaje, można je sprzedać, wydzierżawiać i długiem obciążać, w królestwie zaś Polskiem podług praw teraz istniejących takowym sposobem wniesiona ewikcyą w obliczu jego uważaną jest jako dług realny obciążający fortunę, przez co jenerał Niesiołowski znalazł się już nie dziedzicem nieograniczonym, do czego z nabycia Piastowa miał prawo, lecz tylko używającym intrat nieplacąc nic nikomu, znalazł się w stanie takim względem Piastowa, w jakim stanie jest syn, gdy mu oyciec puści majątek nie czyniąc odstępnęj tranzakcyi, co gdy równie z interesem własnym jako i sprawiedliwością, jenerał Niesiołowski znalazł niezgodnym, nayusilniejsze czynił starania aby JW. jenerał Kobylińskiego skłonić do extabulacyi tej ewikcyi, lecz gdy to były bezskuteczne mimo pierwiastkowie daną mu ze strony JW. jenerała Kobylińskiego obietnicę extabulacyi, zmuszony zatem został jenerał Niesiołowski hipoteki Piastowa nie podpisać, niebrać go do urządzenia swojego, ale mając niezaprzeczone prawo do dziedzictwa nieograniczonego jednych z dóbr zamienionych czy Woronczy czy Piastowa, będąc z niego wyzuty jenerał Niesiołowski przez ten krok JW. Barona Kobylińskiego, zmuszonym się widzi rozpocząć proces o rescysję zamiany,

i w tym celu niniejsze do akt Ziemskich Nowogródzkich podaje się oświadczenie.

Takowe oświadczenie jako proszony w imieniu czyniącego podpisuję, Leopold Soroka Gran. Nowogr. Regent.

Roku 1821 mca junii 25 dnia przed aktami Jego Imperatorskiej Mości Ziem. Ptu Nowogr. po sessyi sądowej stawając osobiście WJPan Leopold Soroka Regent Granniczny i adwokat sub-selliów Nowogródzkich takowe oświadczenie do akt ku zapisaniu podał. Świadcze Karol Jabłoński Z. Nowogr. akt Regent.

R. 1821 mca julii 9 dnia takowe oświadczenie wolno w Gazecie Kurjera Litewskiego umieścić Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogr.

O s w i a d c z e n i e.

2. Excerpt z protokołu sądowego Ziem. ptu Mozyrskiego w dacie poniżej wyrażonej uczynionego oświadczenia jednocześnie pod pieczęcią JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Ziemską Mozyrską wydana.

Roku 1821, mca julii 7 dnia na Sądach Jego Imperatorskiej Mości Ziem. Ptu Mozyrskiego kadencyi s. Trojeckiej, stawając osobiście JW. Filip Obuchowicz b. Marszałek ptu Mozyrskiego, jako opiekun czynnie zajmujący się interesami nieletnich WW. Napoleona i Malwiny Jeleńskich naturalnych successorów zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka Mozyrskiego i kawalera orderu s. Włodzimierza naysolenniejsze uczynił oświadczenie w rzeczy następującej: zeszły Feliks Jeleński Marszałek koleją wielu interesów będąc uciśnionym, nie tylko nie był w stanie posagowych dla sióstr i z działu dóbr między bracią na dorównanie sched upewnionych sum wypłacić, lecz nadto był zmuszonym u różnych osób jako to: zeszłego Stefana Bykowskiego Chorążego i kawalera orderu świętego Stanisława oraz innych znaćne długi zaciągnąć, a ztąd majątki swoje, już to prawem zastawy, już to ewikcyami obciążwszy, zbyt wczesnym swym zejściem z tego świata potomstwo swoje i przyjacielom zasmucił; tu oświadczający się zostawszy dodanym za opiekuna od roku 1819 mca septembra zajmując się dotąd ogólnie wszystkimi interesami nieletniego potomstwa zeszłego Felixa Jeleńskiego, nie tylko nie widzi sposobu poprawienia onych, lecz owszem przewiduje niezawodny w następność smutny los swoich Pupillów; albowiem jedni znaczną część majątku poddżywociem, drudzy w possessyach zastawnych utrzymują, a tem sposobem wszystkie dobra zajęte nieprzynosząc żadnej intraty, odepnują sposobność wypłaty acz w części procentów, jakie corocznie w znacznej ilości narastając, a tem samem zwiększając kapitały, niewątpliwą pewność ukazują przewyższenia nieletnich funduszu, nadto kiedy wielu kredytołów za rozmaitemi inskrypcyami dekreta już uzyskało, imi zaś za podobuemi do różnych jurzdykcyow oświadczającego i nieletnich pupillów pozywają, a oświadczający ani o realności długów, ani rzetelności zapisów pewnego przekonania mieć nie może, ani też każdego z kredytołów udzielnie dekreta mających usatysfakcyonować nie jest w stanie, przeto unikając zwiększenia procentów i zapobiegając przez rozmaite dzierżawy dóbr uszczuplenia funduszu, ogólnie wszelki po zeszłym Felixie Jeleńskim pozostały tak ruchomy jako i nieruchomy majątek na satysfakcyę wierzytelni, pod taxę i

exdywizya oświadcza, i zaskutecznie w porządku prawnym przedsiębiorając takowe oświadczenie w aktach publicznych zapisując, w protokole podpisano. Filip Obuchowicz opiekun.

Zgodno z protokołem świadczą Wawrzyniec Bogusz Ziem. Mozyrski Regent.

Wolno drukować, Feliks Wiszniewski Sędzia Ziem. Ptu Mozyrskiego.

Przedat Koni.

2 W majątku Jeznie dziedzicznym Szambelana Pęczkowskiego w Gubernii Wileńskiej pięć Kowieńskim, od Niemna milę jedną, od miasta Polskiego Pien mil trzy, od Grodna osiemnaście, od Kowna osiem, a od miasta Gubińskiego Wilna mil 12 leżącym, znajdują się konie do wybycia naznaczone z gatunku czystych polskich i ogierów arabskich i perskich od lat kilkudziesięciu utrzymywane w liczbie sztuk sta obłożone, a to ogiery klacze ze źrebiętami, i jalone, wierzchowe angli-

zowane, i młodzież czteroletnia, trzyletnia, dwuletnia i roczniaki, ktoby sobie życzył nabycia, raczy przybyć do majątku tegoż Jezna, na dzień 1 maja septembra wedle starego kalendarza roku bieżącego 1821.

Zastępujący miejsce właściciela Paweł Aramowicz komornik Xłwa Zmudzkiego

Oznajmienie PP. Prenumeratorem Pamiętnika farmaceutycznego.

Pamiętnika tego Numer 3, dla wydarzonych przeszkod nie mógł wyjść w swoim czasie, to jest na początku teraźniejszego miesiąca lipca, ale wydany zostanie na końcu tegoż lipca.

P o z e w E d y k t a l n y.

Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnego Całą Rosyją etc. etc. etc.

3 Pozew edyktalny przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski na fundusz zeszytych Porucznika gwardyi i kawalera Grzegorza Jana syna Michelsona i siostry jego Heleny Baronessy de Rozen za remissą Sądu Gł. cywilnego Witebskiego Departamentu w roku niniejszym 1821 maja 31 dnia nastąpiła i ogłoszona przez nas, a w mieście julii 21 dnia w dobrach Iwanowie w gubernii Białorusko-Witebskiej w powiecie Nowelskim czynność sobie przyporządkowaną rozpocząć mający, z powództwa Urodzonego Jenerała w przodcy Teleżniakowej a teraz nadwornej Sowiełnikowej Szuminoj, aktualnemu szlacheckiemu Sowiełnikowi i kawalerowi Dorabini, jenerała majorowi i kawalerowi Alexemu Kopiewu, jenerała majorowi i kawalerowi Serheju Niepejczynowi, pułkownikowi i kawalerowi Heruhrossowi, nadwornemu Sowiełnikowi i kawalerowi Janowi Rogińskiemu, kollegialnemu assessorowi i kawalerowi Isteynsztralu, dziewiątej klasy szlacheckiej, nadwornemu Sowiełnikowi i kawalerowi Reno, nadwornej Sowiełnikowej Sankowskiej, gubernialnemu Sekretarzowi Ziemulinowi, Dmitriju Pawlinowskiemu, Komercii Sowiełnikowi Abramowi Perkowi, kollegialnemu assessorowi Gustawowi Wasilewiczowi Lerchowi, St. Petersburgskim kupcom: Ieherskim krawcom: Kralu Wenhierca, Irybanowu i Saltykowu, Wielikoluckiemu kupcowi Abramowi Safanowu, Regentowi Ignacemu Brodowskiemu, Chorążemu Ptu Nowelskiego Leonowi Krupienietzowi, Teodorowi Karlsonowi, Jakubowi Derygowi, Eufrozynie Skoropatskiej, Marszałkowi Ptu Nowelskiego Mikolajkowi Szyszkowi, Marii z Peresypinow pierwo nadwornej Sowiełnikowej Chrzanowskiej dziś porucznikowej Łossowskiej, oraz sukcesorom zeszłego nadwornego Sowiełnika Hrzanowskiego w asystencji ich opiekunów, byłym podęgąkam Ziemstwa Nowelskiego Józefowi Łossowskiemu i Antoniemu Kasperowiczom, sukcesorom zeszłego jenerała Hurki, byłym Popieczytelom tajnemu Sowiełnikowi i kawalerowi Grzegorzowi Włodzimierzowi synowi Grasu Orłowemu, sukcesorom tajnego Sowiełnika i kawalera Alexandra Symona syna Chwostowa, vice-admirałowi i kawalerowi Dimitriju Alkolaja synowi Steniawinu damie orderu jeneratowej Szarlocie Michelsonowej, byłemu marszałkowi powiatu Nowelskiego Antoniemu Bohomolcowi, Ignacemu Bohomolcowi, praporsczykowi Zoldowskiemu, byłym opiekunom dóbr Iwanowa związek i stosunek do pomnożenia masy dóbr po Michelsonowskich mającym, a przez komportacyą dóbr na Sądzie taxatorsko exdywizorskim złożyć się mających wynosi się oto: iż co jenerał leytnant Wojnow stopniem sukcesyi po zeszytych Janie głównie komenderującym oycu, Grzegorzowi poruczniku gwardyi i kawalerze synie Michelsonach i Baronessie de Rozen dostawszy dobra Iwanowo z attynencyą Woroszejki, folwarkami Bierozno, Rudnia Komzanska, Kałuszyno, z attynencyą Łysehorie, Dymowo, Mozyrsko, Siemionowo, Trochalowo z attynencyą Bajakowo i Pietrakowo, z attynencyą Zalnabojewo w gubernii Białorusko-Witebskiej w powiecie Nowelskim leżące, a przez zeszłego Grzegorza Michelsona po zezysciu oycy jego ciężarom tak skarbowym jako też i partykularnym w części rzetelnemu a w większej nielegalnie nastaniem obciążone, a nastatek przy ostatnich dniach życia już nieprzytomnie działającego nieprawnym testamentem przez olaczające osoby wystaranym obciążone, w celu uiszczenia się prawdziwym wierzycielom i odparcia osob, nielegalnie nastaniem dokumentów, skryptów, zapisów i różnego tytułu transakcyj mających, a na tychże dobrach opierających się, przedsięwziął że dobra Iwanowo dla jednoczasowej ze wszystkimi rozprawy oddać pod Sąd wieczytwej tary i exdywizyi, w stosowność tego zamiaru zapisawszy roku zeszłego 1820 decembra 9 dnia w Sądzie Gł. cywilnego Witebskiego Depart. oświadczenia i na skutek onego tak z wierzycielami i różnego tytułu pretensjami byłymi Popieczytelami i opiekunami lub ich sukcesorami, jako też i debitorami po których z zarządów majątku, w zbierania przychodów, rozbienia z wierzycielami prawem i nieprawem, niewiadomych dotąd jenerałowi Wojnowu układow, nie ma żadnego dotąd obliczenia się wyjaśnienia i złożenia nastających rejestrow, tabel, wymienionych obligow i wziętych z archiwum różnych papierów: niemniej z tymi, którzy tak w biegu życia Grzegorza Michelsona, jako też i po zezysciu jego kosztowne Mobilia pod różnemi zajęli pozorami, równie też z byłymi tych dóbr rządami, co dotąd nie obliczyli się z wycych obowiązkow; z debitorami wszelkiego rodzaju oraz damą orderu jeneratową Michelsonową, co pomimo przeyscia na dobra kurlandzkie, pomimo wydanych wieczytych kwietacyj i zrzeczeń zajęła folwark znaczney importacyi, pobiera z niego korzyści i jeszcze ogromne sciele do pozostałej masy pretensye, uzyskał z Sądu Gł. cywilnego Witebskiego Depart. w roku teraz bieżącym 1821 maja 31 dnia na Sąd taxatorsko exdywizorski remissę, przez którą zalecono ażeby tenże Sąd taxatorsko exdywizorski, zjechawszy w dniu 21 miesiąca julii do fundum dóbr Iwanowa, wszelkie pretensye z jakiegokolwiek bądź źródła wypływające poszczególnie rozpoznał, nieprawe nastaniem mające znikczemnił, summy niewolnie na zeszytych Grzegorzowi Michelsonie wymożone i do dokumentów obligacyjnych wprowadzone, od summy rzetelnie zakredytowanych odtoczył, i po umorzeniu z powodu młodości i niedoświadczenia jego wystaranych, rzetelne i niepomowione, a w nastaniem swoim od ilości rękodajney niezmnożone i przysięgą w tym punkcie wsparte, na schedach wydziel

się mających, z obowiązkiem akurately opłaty wszelkiego rodzaju należności skarbowych, na tychże dobrach opartych zabezpieczył, od byłych Popieczyteli szczegółowe obliczenie się z każdej ich czynności rozpatrzył i rozwiązał, to, co istotnie poszło na korzyść, utrzymanie i powiększenie masy, na teży masie opart i zabezpieczył, co zaś nie weszło do niej lub co z wybranych dochodów zostało i przez opuszczenie walor masy zniżyło, do zwrotu dla jenerała Woynowa wskazał i na dobro popieczyteli odpowiedź włożył, podobnież od opiekunów i byłych rządów, jako też osób sądowych do szczególnego czuwania nad całością pozostałej po zeyściu Grzegorza Michelsona kosztowney ruchomości obowiązanym, dostatecznego obliczenia się i pojasnienia upominał się, i całość zniżoney masy przywrócił, a dla z potrzeby wywiązać się mające wyexpedyował, dłużników masy do uiszczenia stę zobowiązał, z jenerałową Michelsonową wzajemne pretensye tak do niej od masy jako też i od niej do masy (pomimo wydanych przez nią zrzeczeń i kwietacyow) zastosowane rozwiązał i nie bez rozważenia nie zostawił. Skutkiem więc takowey remissy i zakreślonych w niej reguł, jenerał Woynow pozyskując przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski dnia 21 julii w roku niniejszym w dobrach Iwanowie czynność swą niechybnie rozpoczęną po winny, takowym edyktałym pozewem wszystkich Imionami i przezwiskami zamieszczonych w nim osób, i jakiegokolwiek stosunek z masą dóbr po Michelsonowskich mających, nazwiskami jenerała Woynowa miewiadomych, a przez złożone w komportacyi dowody wyswiedzić się mogących, prosi o zatwierdzenie wszelkich dowodów jakie w obronie masy i w wytwierdzeniu nieprawdy z krzywdą publiczney wiary wyrażonych i spraktykowanych dokumentów, złożone będą, o znikczemienie nielegalne nastających zapisów, skryptów, obligow, wazłow i różnego tytułu tranzaktow, o odłączenie summ rekodaynych, rzetelnie do masy wziętych, od summ niewolnie przez połączenie zarąk zdobytych, o przyjęcie całkowitego obliczenia się z bytami Popieczytelami, opiekunami, rządami i urzędnikami Ziemskimi do opisanja i strzeżenia całości po zeyściu Grzegorza Michelsona pozostałych mobilow obowiązaniami, a co tylko opuszczonym lub nienależnie zreknoskowanym albo też niezatrwonionym zostało, wszystkiego tego na dobrach tych osób, kto się być winnym okaże oparcia i obezpieczenia, o znikczemienie nielegalnego w nastaniu testamentu zeznawo Grzegorza Michelsona, równie też o znikczemienie wszelkiej ubrew rzetelności i uprzednich opisow pretensyi jenerałowej Michelsonowej, stosownie do praw i złożyć się mających na to dowodow, a na wyswiedlenie tego wszystkiego a uznanie komportacyi z obowiązkiem przysięgi na wierności oney tak za wierzycielami, pretensorami, dłużnikami jako też popieczytelami opiekunami i ich sukcesorami, byłymi rządami i ze wszystkimi osobami jakiegokolwiek związku i stosunek z masą, kiedykolwiek, a szczególnie od momentu zeyścia glawnio komenderującego Jana Michelsona mającymi, równie też komportacyi rozembranej po zeyściu Grzegorza Michelsona ruchomości czyli Mobilow, pod karami sprzeciwienia, o urzędowe opisanie i zgradowienie wszystkiego, co tylko składać powinno masę funduszow po Michelsonowach, o wyznaczenie komornikow dla sprawdzenia map infundo będących, z zaleceniem szczegółowego rozgatkowania dóbr i własności ziemi i lasow, o uznanie aktow z kim potrzeba ukazać, słowem o uzupełnienie wszystkich reguł i warunkow remissy Sądu Gl. zakreślonych i nakazanych, po uzupełnieniu zaś tego wszystkiego, po zalokowaniu rekodaynych wierzycieli na schedach wyznaczyć się dla nich mających, po rozciągnięciu wiecieńney amisy na wierzycielach niestawiających, po wskazaniu na dłużnikach i z jakiegokolwiek względu uległych do odpowiedzi dla masy i niestawiających poszukujących się należności, zabezpieczenia dla jenerała Woynowa pozostałej części funduszow po Michelsonowskich od wszelkich nadal przypała i odpowiedzialności, i tego wszystkiego sądzania co w sprawie dowiedzionym będzie z wolnością poprawienia się na tej lub wyniesienia nowej załaty.

Roku 1821 mca junii 21 dnia wóznym niżej własną ręką podpisany świadczę, iż takowy pozew w sprawie JWW. Jenerał Leytnanta i kawalera orderow Alexandra Lewowa syna Woynowa przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski w dobrach Iwanowie odbywać się za Remissą Sądu Głównego Cywilnego Witebskiego Depart. mający, po JWW. WWPanom i Starozak. mianowicie Szacką siewitnikową Annę wprzody Teleżnikową a teraz nadworną Siewitnikową Szynning, aktualnego Szackiego Siewitnika i kawalera Derabina, jenerał majora i kawalera Aleksego Kopyewa, jenerał majora i kawalera Sierhieja Nieprycyna, pułkownika i kawalera Heonhrossa, nadwornego Siewitnika i kawalera Jana Rogińskiego, kolegialnego asesora i kawalera Isteynsztala, dziewiątej klasy Wasilija Lawrowa, nadwornego siewitnika i kawalera Rena, nadworną Siewitnikową Sańkowską, nadwornego Siewitnika i kawalera Massalskiego, porucznika Jana Hardyńina sukcesorow, gubernialnego Sekretarza Ziezulinowego, Dmitrija Pawlinowskiego, Komercii Siewitnika Abrama Perteu, Kolegialnego asesora Gustawa Wasilewicza Lersha, Sankt Petersburgskich kupcow: Iehermana, Czyrkowa, Hinsa i Pilla, Orlika, Lurii i Leybę Mosarskiego, St. Petersburgskich krawcow: Krata, Wenhierra, Hiybanowa i Saliykowa, Wiskheluckiego kupca Abrama Safanowa, Regenta Ignacego Brodowskiego, Chorążego powiatu Newelskiego Leona Krupienicza, Tondora Karlsona, Jakuba Deringa, Eufrozynę Skoropatską, Marszałka Ptu Newelskiego Mikołaja Szyszkę, Maryę z Pereseptow pierwo nadworną Siewitnikową Chrzanowską dziś porucznikową Lassowską, oraz sukcesorow zezłego nadwornego Siewitnika Chrzanowskiego w asystencyi opiekunow, byłych Podądkow Ziemstwa Newelskiego Józefa Lossowskiego i Antoniego Kasparowicza, sukcesorow zezłego jenerała Hurki, byłych Popieczytelow tajnego Siewitnika i kawalera Grzegorza Władzimierza syna Grafa Orłowa, sukcesorow tajnego Siewitnika i kawalera Alexandra Sywana syna Chwostowa, vice admirała i kawalera Dimitrija Mikołaja syna Sieniawina, damę orderu jenerałową Szarłottę Michelsonową, byłego marszałka Ptu Newelskiego Antoniego Bohomolca, Ignacego Bohomolca, praprzeczyka Zaldowskiego, wyniołem, o terminie stawiania przed Sądem Taxatorsko Exdywizorskim tak w czasie pierwszego zjazdu w roku niniejszym julii 21 dnia jako też i w następnych aż do ocrzewistej obwołatem, i dla wiadomości wszystkich kogo tylko takowy Sąd Taxatorsko Exdywizorski zajm i interesować może i powinien, niniejszy edyktały pozew przez gazety obu stolic i Kuryera Lit ogłosić postanowiłem. Jan Goyżewski wóznym Powiatu Newelskiego

Roku 1821 mca junii 21 dnia. Przed aktami Ziem. Ptu Newelskiego stanąwszy osobiscie JPan Jan Goyżewski wóznym Ptu Newelskiego kmit swój relacyiny takowego pszuu urządowanie zeznał. Przyjąłem Nestor Zubłocki Ziem. Ptu Newelskiego Regent.

Roku 1821 junii 21 dnia świadczę iż takowy pozew do gazet obu stolic i do gazety Kuz. Lit. przyjął i drukować wolno Jan Małczyński Ziemski Ptu Newelskiego Pisarz.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry	Odmiana w powiet.
	dnia 16 średnia	27 cal. 7,8 lin	+12,42 stopni	Polud. Zachod.	Pochmurno
	dnia 17 średnia	27 — 7,03 —	+12,83 —	Niestaly	Pogoda
	dnia 18 godz. 5	27 — 8,1 —	+9,5 —	Polud. Zachod.	Pochmurno

Wilno dnia 15 Lipca 1821 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

По Повелѣнію ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЫСОЧЕСТВА ЦЕСАРЕВИЧА, Полевая Провіантская Коммисія опдѣльнаго Липовскаго Корпуса объявляетъ: что на поставку для сего Корпуса Провіанта съ 1го Генваря 1822, по 1е Генваря 1825 Года; а такъ же и Мѣшковъ, назначены сроки слѣдующіе: въ Минскѣ: 21, 22, и 24го Сентября; перепоржки 27, 28 и 30го тогоже Сентября. — Въ Гроднѣ: 4, 5 и 7го Октября: перепоржки: 11, 12 и 14го тогоже Октября. — Въ Бѣлостокѣ: 11, 12 и 14го Октября; перепоржки 15, 18 и 21го тогоже Октября. — Въ Житомирѣ и въ Варшавѣ: 15, 18 и 21го Октября; перепоржки 25, 26 и 29го тогоже Октября. — Торги будутъ производиться: въ Варшавѣ въ Полевой Провіантской Коммисіи; въ Бѣлостокѣ въ Обласномъ Правленіи; и въ Гроднѣ, Минскѣ и Житомирѣ въ тамошнихъ Казенныхъ Палатахъ.

На сии сроки вызывающіяся желающіе къ поргамъ съ законными Залогами, — на сей разъ въ пятую часть прошиву подряда. — Задашки будутъ выданы немедленно по заключеніи Контрактовъ — до пятой части подрядной Суммы подь особые залоги, исключая общесѣвенныхъ опъ Дворянства поставокъ, кои остаются на одномъ довѣріи. — Планъ и Кондиціи, по коимъ будутъ производиться торги и поставки, — разосланы уже въ Казенныя Палаты и публично въ оныхъ будутъ опкрипы; а исчислительныя вѣдомости о потребностяхъ, въ слѣдъ за симъ шудаже будутъ препровождены. Сверхъ того тѣ Планъ и Кондиціи сообщены и Дворянскимъ Предводителямъ вышеупомянутыхъ Губерній, у коихъ всякому желающему вступити въ торги можно видѣти оныя; — и особливо того можно видѣти сей Планъ и Кондиціи во всякое время въ Корпусной Провіантской Коммисіи въ Варшавѣ.

За Управляющаго Членъ 8 Класа
Булашовъ.

За Члена 10 Класа Скребицкій.

О В В І Е С З Ч Е Н І Е.

За Розказем JEGO CESARZEWICZOWSKIEY MOSCI, Polowa Prowiant-ska Kommissya oddzielnego Litewskiego Korpusu, obwieszcza ninieyszym: iż na dostawę dla tegoż Korpusu prowiantu iz dnia 1 Stycznia 1822, po dzień 1 Stycznia 1823 roku, nie mniej potrzebney ilości worków, przeznaczone zostały następujące termina targów: w Mińsku $\frac{21}{3}, \frac{22}{4}, \frac{24}{6}$ Września; dobiecie onych $\frac{27}{9}, \frac{28}{10}, \frac{30}{12}$ Września. W Grodnie $\frac{4}{16}, \frac{5}{17}, \frac{7}{19}$ Października; dobiecie onych $\frac{11}{23}, \frac{12}{24}, \frac{14}{26}$ tegoż miesiąca. W Białymstoku $\frac{11}{23}, \frac{12}{24}, \frac{14}{26}$ Października, a dobiecie onych $\frac{15}{27}, \frac{18}{30}$ października i $\frac{21}{1}$ Października Listopada. W Żytomierzu i w War-

szawie $\frac{15}{27}, \frac{18}{30}$ Października i $\frac{21}{2}$ Października Listopada; dobiecie zaś targów $\frac{25}{6}, \frac{26}{7}, \frac{29}{10}$ Października Listopada.

Targi agitowane będą: w Warszawie w Polowej Prowiantskiej Kommissyi; w Białymstoku w obwodowym Rządzie, a w Grodnie, Mińsku i Żytomierzu w tamiecznych Skarbowych Izbach.

Na powyższe termina wzywa się żyjących targować się, aby przybyli z prawemni Kaucyami, na ten raz piątą część przeciwko podradowej summy wynoszącemi. — Zadatki wydane niezwłocznie zostaną po zawarciu Kontraktów, także do piątej części podradowej summy i za osobną Kaucyą, wyjąwszy ogólne od Obywateli dostawy, które pozostaną na szczególnym ku nim kredycie — Plan i Kondycye, na mocy których będą agitowane targi i dostawy, są już przesłane Skarbowym Izbom i w nich publicznie ogłoszone będą; a wykazy o potrzebie ilości produktów, natychmiast tamże komunikowane będą. Oprócz tego, też Plan i Kondycye rozesłane zostały do każdego Powiatowego Marszałka wzywz wspomnionych Gubernii, gdzie każdemu mającemu chęć wchodzić w targi wolno ie przejrzyć. Nadto można każdego czasu przejrzyć takowe Plan i Kondycye w Warszawie w Polowej Prowiantskiej Kommissyi.

O s w i a d c z e n i e.

3 Excerpt z protokółu potocznego Sądów Ziem. Ptu Mscisławskiego poniżej zapisanego manifestu sub acta niniejszego 1821 r. mca maja 16 dnia pod pieczęcią tychże Sądów stronie jest wydany.

Roku 1821 mca maja 13 d. niżej własnoręcznie podpisany, zadziwiony aż do uczucia nienaprzjemniejszego, iż znalazł w dodatku do gazety Kur. Lit. pod N. 50 zanesione oświadczenie w aktach Sądów Ziem. Ptu Wileń. pod datą r. 1821 apryla 25 d. przez WJP. Jana Laskowicza Szam. b. dworu pol. imieniem siostr moich, jako to: JW. Milkiwiczowej Prezydentowej Sądów Gl. 1go Depart., JW. Narbutowej półkownikowej b. woysk pol. i W. Józefy Laskowiczowej Szam. b. dworu pol., jakoby ja Jan Sobański Mar. Ptu Mscisław. i kawaler, po zeyściu s. p. matki naszej z familii Surynow Sobańskiej Stolnikowej Mscisław. i kolleskiej assesorowsy, w r. 1820 marca 15 d. zagarnął i posiadał całkowity majątek po śmierci teyże matki naszej tak ruchomy jako i nieruchomy, mianowicie w pie Mscisławskim majątność Koltow, a w pie Czerkowskim Antopol z wsiami, a do tego meble, srebro i kleynoty z garderobą, tudzież z bydłem, trzodą, stadn., sprzętem gospedarskim, więc zanilczeń natakowe oświadczenie byłoby występkiem, gdyż takowa czynność, jakoby mną domierzona byłaby sprzeczna z moimi prawidlami moralności i sprawiedliwości, które w ciągu mojego życia zachować starałem się, a zatym, aby Szanowna Publiczność zowiedziona niebyła w swoim mniemaniu, całą postać rzeczy wyswietcam, iż w r. 1808 mca xbra 19 d. po zeyściu s. p. oycy mego Antoniego Sobańskiego Stolnika Mscisl. i koll. assesora matka nasza natenczas żyjąca, weszła za zapisami dożywotniemi w posessyą dożywotnią jak intromissyę poświadczają, nie jako aktorka, lecz jako dożywotnia possesorka wszystkich dobr w trzech powiatach sytuowanych, to jest w Mscisławskim pie Koltow, w Czerkowskim Antopol z wsiami, a w Klimowickim Dowomerycze z wsiami przynależącemi, gdy Rządzący Senat 3 Depart. z instancyi wierzycieli brata mojego Józefa Sobańskiego prymier-majora woysk ross. takowe zapisy unikczemnił, znajdując ich nielegalnemi i wprzek prawa sporządzonemi jednak ja będąc w prawie na mocy tegoż ukazu nastalego w r. 1810 julii 25 d. wyeść w posessyą wszystkich dobr po oycu zostalych, a mnie drogą successyi spadłych, poświęciłem mój własny interes dla dobra mojej matki, gdyż do jej życia zostawiłem ją w spokoynym władaniu majątnością Koltowem i Antopolem przekładając jej był nad mój własny, a gdy później pod hasłem szanownego imienia matki rozwinięty był z mną process w r. 1817 w Gl. Sądzie w 2 Depart. gubernii Mohylewskiej, chcąc wszelkimi sposobami i usiłowaniami przeistoczyć oyczysty majątek na macierzysty, i gdy takowe usiłowanie w części tylko małezy wzięło swój skutek i dekretem Mohylew. Gl. Sądu 2go Depart. zapadłym w r. 1820 january 10 d. na krzywdę moję małą częśćkę przeznaczyło w dziedzictwo dla zeszłej matki naszej z teyże majątności Koltowa i Antopolla, ja czując się skrzywdzonym przez takowy wyrok apellowałem do Rządzącego Senatu 3go Depart. a po śmierci naszej matki, jako dziedzic wszystkich dobr po zeszłym moim oycu na mnie spadłych, a w tymczasowym posiadaniu u mojej matki zostających, wszedłem w posessyą onych legalnie, z opisaniem

sądowym, intromissyami i odkazem z rozróżnieniem wszelkiej ruchomości tak oyczystey jako i macierzystey, która w garderobie pozostala, gdyż z intrat wyż pomienionych majątkow s. p. matka nasza nieskupowała kleynotow ani srebra, ale obracał cały dochód na dzieła dobroczynności oddzielając i pensionując osob mniej obdarzonych od fortuny; lecz gdy dotąd takowa garderoba za niejawieniem się moich siostr zostaje w moim depozycie w całości, a zatym wzywam tychże siostr moich, aby przez siebie lub umocowanych od siebie rozdział pomiędzy sobą zrobili, gdyż przez dłuższy czas może podpaść zepsuciu, czemu sami będą okazyą winy. Na ostatek tenże W. Jan Laskowicz Szam. b. dworu pol. znajdując się w domu moim w r. bieżącym 1821 marca 15 dnia, gdy mnie proponował, abym układ z siostrami zrobił, otrzymał odemnie odpowiedź, która nieumieścił w swoim oświadczeniu, iż ja zawsze cenię związki rodzeństwa, pewniebym z własnego bytu zrobiłbym dla ich ofiary, lecz będąc oycem i posiadając fundusz z oycy nie mogę uszczuplić dziedzictwa spadłego na mnie z krzywdą własnych moich dzieci, a do tego iż pretensya zeszłej matki mojej poszła drogą apellacyi do Rządzącego Senatu, z tych pojaśnionych okoliczności niech szanowna publiczność sądzi czy jest i czy było moim zamiarem działać co na krzywdę moich siostr, lecz bronić siebie prawo przyrodzone i cywilne każdemu wskazuje drogę. Jakowego zapisania do ciąg i wydania ekstraktem dopraszam się; w protokule podpis takowy, Jan Sobański marszałek Ptu Mscisławskiego i kawaler.

Jan Moskiewicz Pisarz Ziem. Ptu Mscisław.
Zgodził z protokółem, oraz wolno takowe oświadczenie umieścić w Kuryerze gazety litewskiej świadczę Kazimierz Odynieć Wistouch Ziemski Mscisławski Regent.

O s w i a d c z e n i e.

Za Rozkazem JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI.
3. Wypis z Protokółu potocznego dzieła Sądu Rozbiorowego fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza Jenerala woysk polskich.

Roku 1821 miesiąca czerwoa 14 dnia. Gdy już całkowite dzieło rozbirowe między JW. Alexandrem Hrabia Chodkiewiczem, jako debitorem z jedney, a wierzycielami, pretensorami i zawnionymi do jego massy kredalney, w guberniach kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej zamieszkałymi, z drugiey strony w protokółach potocznych, likwidacyynym, massowym i kollokacyynym zlatwionem i dokończonem zostało: i już takowe dzieło dla odesłania na rewizyą w Sąd Główny Kijow. przygotowywa się; Plenipotent massy rozbirowey JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza, przy wniesieniu na piśmie pod liczbą 418 ucyzionym, przedstawił Sądowi ninieyszemu, iż Ukaz Rządzącego Senatu w roku 1817 dnia 28 augusta wypadły, w sprawie ogólney JW. Hrabów Chodkiewiczów przeznaczył za jeneralne forum do całego dzieła Sądu Głgo Kijow. departamentu cywilnego, z powodu większości dobr Chodkiewiczowskich, w teyże gubernii znajdujących się: ten to Ukaz prawidła do działu bratniego Chodkiewiczowskiego wykreślający zamierzali izby rozbiór na schedzie i fortune samego już JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza zlatwie się powinny, w tym Sądzie Głnym odkrywał się, pod jurydykcyą którego równie znaczniejsza część dobr JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza hydzi się okazuje, że dekret Sądu Głowego w roku jescze 1818 dnia 14 8bra: po ostatecznym dziele ukończeniu stronom ogłoszony wyswietcił, że nayznaczniejsza część majątku tegoż JW. Alexandra Hra

biego Chodkiewicza w gubernii kijowskiej znajduje się, a Sąd Główny Kijów, prawnie i dowodnie o tej pewności naucozony, przy rozpatrzeniu dziełczej sprawy drogą appellacyi do siebie przyniesionej; rozbiór jeneralny na fortunie JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza w guberniach kijowskiej, wołyńskiej, mińskiej, grodzieńskiej i wileńskiej położonej odkrył, wszystkich guberni wierzycieli i pretensorów władzy jednego sądownictwa poddał, i zwykłe Sądowi rozbiórowemu przepisał prawidła, które w guberniach kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej już dokończenie wzięły, co zaś do gubernii grodzieńskiej i wileńskiej z powodu, iż konwencya grodzieńska w dniu 13 maja 1818 roku w Grodnie narysowana, długi przeciąg czasu interesom litewskim, odrębny nadawała kierunek, lecz dzień 21 czerwca 1820 roku ostatecznie rozwiązał los tychże wierzycieli, uwalniając ich od niedoleżnie wyrysowanego kompromissu, a oddając ich wszelkie pretensye i satysfakcyę właściwemu Sądowi, przez rezolucyę polubownego Sądu w tymże dniu wykreśloną, a na dniu 24 czerwca tegoż roku aktem właściwym Ziemi objawioną; od tego więc czasu już wszelka różność i odrębność ustaliła, a jednosc rozprawy i satysfakcyi w Sądzie rozbiórowym, przez dekret Sądu Głównego Kijów, dnia 21 grudnia 1818 roku ogłoszony, kwitować poczęła; a co większa, że do tegoż z dobrego porządku i rychłego końca wykazanej jednosc samy wierzyciele gubernijów grodzieńskiej i wileńskiej, przybiegli w większych głosach z prośbami do Sądu Głównego Kijów, które Sąd Główny rezoluwając, tudzież innych wierzycieli w guberniach kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej zamieszkałych, i rapport Sądu rozbiórowego do siebie nadesłany przez odrębny, a przydawoży wyrok swój na dniu 17 lipca 1820 roku zapadły, następujące uczynił postanowienie, co do kredytorów gubernii wileńskiej i grodzieńskiej: „po wysłaniu na rewizyę zwykłym porządkiem dzieła rozbiórowego z kredytorami masy JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza w trzech guberniach, kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej ukończonego, urzędnicy dla ułatwienia tegoż rozbióru zjechali, i mocą dekretu tutejszego Sądu, od innych kommissyów uwolnieni jurydykcyę swoją dla niedostępnego dopełnienia likwidacyi, ustanowienia masy majątku debitora i kollokacyi długów wierzycielskich, do dóbr JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza w guberniach grodzieńskiej i wileńskiej położonych, przenieść mają; i to dzieło łącznie z urzędnikami tamtych gubernijów (jeśli przybędą), a na przypadek nie przybycia dla przyspieszenia sprawy, wiśliwosci sami podług reguły, dekretem na rozbiór wypadłym przepisanej, i późniejszymi rezolucyami, na rapporta Sądu zjazdowego i prośby tak od masy jako też od kredytorów, dopełnionej, ostatecznie ukończyć” te więc prawidła i warunki Sądu Głównego Kijów, względem kredytorów i pretensorów w guberniach wileńskiej i grodzieńskiej zamieszkałych wykreślone, już w tym czasie po wyprawieniu dzieła trzech gubernijów na rewizyę, rozwijać się powinny; albowiem ciż wspomnieni wierzyciele, ogólnymi terminami i zapozwaniami poszczególnie każdemu z celniejszych wierzycieli, w miejscu każdego zamieszkania położonemi, i w aktach właściwych, jakoto: grodzieńskich, wileńskich, nowogródzkich, lidzkich i brzeskich, w latach 1816, 1817 i 1818 przeznaczonemi, a przed Sądem niniejszym w urzędowych ekstraktach udowodnionemi, przed Sąd rozbiórowy pociągnięci zostali, że ułożenie i wyprawienie na rewizyę w Sąd Główny Kijowski dzieła, okalkulowanie administratorów, i odkopczenie sched działowych, w dobrach Czarnobylskich, potrzebuje czasu, ten jest w ręku i wyrachowaniu Sądowym, podróż zjazd do Turca z tak ogromnem archiwum i liczną kancelaryą, wymaga czasu dni kilkanaście, aby więc Sąd zostawiając czas dla dokończenia pomienionych wyżej działań, dzień normalny, przeniesienia jurydykcyi z Czarnobyla do Turca naznaczył; wszystkich wierzycieli i pretensorów JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza, by się z prawami i zaroszczeniami swemi, na Gruncie dóbr Turca, w Poie Nowogródz, a gubernii grodzieńskiej stawili, i

komportacyę przysięgłą na skutek reguły w wykonaniu będący dopełnili, obwieścił: obwieszczenie to, aby do gazety Kurjera Litgo dla trzykrotnego ogłoszenia podanem zostało, administratora dóbr Turca JW. Mateusza Markiewicza Podkomórzego Nowogródz, obowiązując, oraz aby tegoż JW. Administratora tak do udziału intrat, na expensę prawną tylolicznemi rezolucyami Sądowemi obowiązane, pod odpowiedzią przyzwolitą ponaglił i aby był gotów za przeniesieniem jurydykcyi Sądowej do zdania przysięgłych rachunków z sprawowanej administracyi obowiązując: Sąd niniejszego dopraszał się, Sąd zdecydował: gdy ułożenie dzieła i przesłanie onego na rewizyę w Departament kijowski, zebranie rachunków z administratorów dóbr Czarnobylskich i Petrykowskich, oraz odkopczenie sched działowych w dobrach Czarnobylskich wyrokiem Sądu Głównego Kijów, Sędziemu massowemu polecone; jeszcze zabiera czasu i wyjazd z miejsc jurydykcyi, teraz w dobrach Czarnobylskich będący tamuje; przeto dla rzeczonych czynności dokonania ostatecznego dzieła i przejazd do Turca potrzebny czas zostawiając, że przeniesienie sądownictwa w dobra rozbiórowe debitora JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza Jenerała wojsk polch, a mianowicie do dóbr miasteczka Turca w gubernii grodzieńskiej Poie Nowogródz, położonego, na dzień 15 augusta idącego 1821 roku nastąpi zadeklować; aby zaś o-takowym terminie kredytorowie masy debitora JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza zawiadomieni bydl mogli i z wszelką gotowością na rzeczonym terminie w Sądzie niniejszym rozbiórowym postawili się, i przed wszystkiem komportacyą przysięgłą swych praw i dowodów, stosownie do przepisu Sądu Głównego Kijowskiego dopełnili, administratora dóbr Turceckich JW. Mateusza Markiewicza Podkom. Nowogródz, obowiązując, aby niniejsze postanowienie dla trzykrotnego ogłoszenia do Redakcyi Kurjera Litgo podał; ponawiając zaś poprzednicze Sąd niniejszego rezolucyę, iżby na nieodbite expensę z intrat w swoim zawiadywaniu będących, pod perceptę Plenipotenta masy potrzebną ilość pieniędzy niezwłocznie przesłał, i dla zdania rachunków z pobieranych intrat do momentu przybycia Sądowego w tamte miejsce dostatecznie przygotował się. Czytano roku 1821. dnia 14 czerwca.

Zgodno z Protokółem świadcę i wolność podania do druku zastrzegam Sędzia masy kredalney JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza Jen. W. Polch. Jan Zaleski.

Włóczęgi niewiadomych właścicieli.

3 Miński gubernialny Rząd ogłasza: iż wzięci w tulerszoy gubernii do aresztu, gdy Niemieci na piśmie świadectwo, Andrzej Iwanow Czumak i Filip Iwanow Kowaliow, od których, do kogo mianowicie należą, z niezgodnego ich wyznania, zapewnić się niemożna; po rozwiązaniu Sądu Głównego Mińskiego 1go departamentu, za fałszywe wyznanie, ukarani po 25 uderzeń pletnią, i na mozy atazu 1807 roku augusta 29 dnia za włączenie się Czumak oddany do służby wojennej, a Kowaliow dla niezdolności do niej odesłany do robot fortyfikacyynych w mieście Bobruysku; przymioty zaś ich: wspomniony włóczęga Czumak wzrostu 2 arszyn. 6½ wierszków, twarzy gładkiej podługowatej, nosu długiego szerokiego, oczu szarych, włosów ciemno-rusych, od roku 28 lat; Kowaliow wzrostu średniego, twarzy gładkiej podługowatej, oczu karych, nosa miernego, włosów na brodzie światło-rusych, a na głowie ciemno-rusych, od roku 46; zatem jeśli ci włóczęgi okażą się dokogo bądź należnymi; tedy dla odebrania Kowaliowa ma z prawami o należeniu go dowodami, przybyć do JW. Komentanta Bobruyskiego na termin, ustanowiony ukazem w roku 1765 mca 9braa dnia, a za Czumaka prosić, gdzie należy, o kwitacyę na rachunek przyszłego rekruta. Dnia 25 junii 1821 roku.

Sekretarz F. Arcimowicz.

Wilno dnia 15 Lipca 1821 roku.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

Въ слѣдствіе повелѣнія Господина Главнокомандующаго 2 ю Арміею Генераль отъ Кавалеріи и Кавалера Графа Вишгенштейна объявляеиша отъ Интендантства сей Арміи:

1 е, Въ Казенныхъ Палатахъ: Кіевской, Подольской, Екатеринославской, Херсонской и въ Бессарабскомъ Областномъ Правительствѣ, имѣють производиться порги на поспавку для всѣхъ войскъ 2 й Арміи, а именно:

Въ Губерніяхъ	Муки.	Крулб.
Подольской	115,729.	10,662.
Кіевской	65,769.	6,167.
Екатеринославской	50,744.	2,882.
Херсонской	51,228.	4,804.
Бессарабской Области	50,976.	4,781.

2 е, Въ Кіевской Казенной Палатѣ имѣють также производиться порги на поспавку въ печеніи 1822 года на текущее продовольствіе для поселенныхъ Бугской и 3 й Уланскихъ дивизій и прочихъ войскъ въ округахъ военного поселенія.

Муки	88,700. четвертей.
Крупи	8,614.
Овса	161,842.

На сіи поспавки назначаются сроки для порговъ 1 й 2 го, 2 й 4 го, 3 й 6 го, для перепоржекъ 9 е 10 е, и 11 е числа Ноября мѣсяца сего 1821 года.

На вышеозначенныя сроки къ поргамъ, которые имѣють производиться, какъ на всѣ вообще магазинны, такъ и по часнямъ вызывающимся желающие съ вѣрными и благонадежными залотами, кои будучь приняты въ обезпеченіе подряда на полную часть онаго, а въ обезпеченіе задаточной суммы по количеству оной, кромѣ общественныхъ отъ Дворянства поспавокъ, которые остаются на одномъ довѣріи сословію сему принадлежащемъ.

Подробное росписаніе сколько въ какой магазинъ должно поспавить провіанта и кондиціи, будучь объявлены при поргахъ.

Предварительно Интендантское Управленіе именемъ Господина Главнокомандующаго Арміею объявляетъ исправный платежъ на сроки, безосновательныя пріемы поспавокъ и оповращеніе всякаго рода прихвщеній.

Генераль-Интендантъ 2 й Арміи
Юшневскій.

ОБВІЕСЗЧЕНІЕ.

Na skutek zalecenia JW. Głównodowodzącego 2gą Armią Jenerala Jazdy i Kawalera, Hrabi Witgenszteyna, ogłasza się od Intendencji teyże Armii.

1) W Izbach Skarbowych: Kijowskiej, Podolskiej, Ekaterynosławskiej, Chersońskiej i w Rządzie obwodu Bessarabskiego, mają odbywać się targi na dostawę dla wszystkich woysk 2giey Armii, a mianowicie:

W guberniach:	Mąki.	Krup.
Podolskiej	115,729.	10,662.
Kiiowskiej	65,769.	6,167.
Ekaterynosławskiej	50,744.	2,882.
Chersońskiej	51,228.	4,804.
Obwodu Bessarabskiego	50,976.	4,781.

2) W Izbie Skarbowey Kijowskiej mają także odbywać się targi na dostawę w ciągu 1822 roku, rozchodowej żywności dla osiadłych Buhskiej i 3ciey Ulańskich dywizyi, i innych woysk, w okregach woyskowych osiadłych.

Mąki	88,700. czterdzi.
Krup	8,614. — —
Owsa	161,842. — —

Na takowe dostawy naznaczają się terminy dla targów: pierwszy dnia 2, drugi 4, trzeci 6, dla przetargów zaś: dnia 9, 10 i 11 miesiąca Nowembra teraźniejszego 1821 roku.

Na wyż naznaczone terminy targowe, które mają odbywać się, tak do wszystkich w ogólności magazynów, iako i w części, wzywają się życzący z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami, które będą przyjęte na zabezpieczenie piątej części podradu, i dla zabezpieczenia zadatkowej summy podług iej ilości, prócz ogólnych od Szlachty dostaw, które pozostają na samey ufności, stanowi temu należny.

Wiadomość poszczególna, ile do jakiego magazynu należy dostawić prowiantu, i kondycye, będą okazane przy targach.

Poprzedniczo Administracya Intendencji imieniem JW. Głównodowodzącego Armią zapewnia akuratność w opłacie na terminach, bez mitregi przyuymowanie dostaw i odwrócenie wszelkiego rodzaju trudności.

Jeneral Intendent 2giey Armii
Juszniewski.

Wilno dnia 13 Lipca 1821 roku v. s.

KRÓLESTWO OROJEY SYCYLI.

Pewny chłopiec, od urodzenia głuchy i ślepy; odprawił w uroczystość Zesłania Ducha ś. pielgrzymkę do klasztoru della Madonna dell Arco: i zaraz po skończonej mszy pozyskał zmysły, których mu natura odmówiła. Z podziwieniem wszystkich obecnych zaczął natychmiast mówić bardzo dobrze po włosku, dyalektem neapolitańskim.

KRÓLESTWO SARDYNSKIE.

(z Gaz. warsz.) Turyn, dnia 23 czerwca. Kawaler Thon di Revel, Hrabia Pralungo, namiestnik Królewski, wydał odezwe, w której oddawszy sprawiedliwość dobremu sposobowi myślenia większej części narodu i urzędników podczas rewolucyi, oświadcza, iż niektórzy tylko urzędnicy zboczyli z drogi powinności i honoru. Dla uprzątnienia wszelkiej w tej mierze wątpliwości, ustanowiona będzie z rozkazu Monarchy najwyższa kommissya w Turynie, która się зайmie rozstrząsaniem postępów wszystkich urzędników.

PANSTWO KOŚCIELNE.

(z Gaz. warsz. Od granic włoskich, dnia 22 czerwca. Dla powściągnięcia coraz bardziej wzmagających się rozbojów w kraju papieżkim, rząd w Rzymie postanowił, aby wojsko liniowe i żandarmerya były nadal użyte jedynie do zabezpieczenia gościńców i obrony podróżnych. Tworzą się 3 kompanie strzelców, mające po 120 ludzi, które ścigać będą buntowników. Uwolniono od kary śmierci tych, którzy się w przeciągu miesiąca poddadzą. Ustanowiono oraz dwa sądy rewolucyjne.

Wolno Drukować F. N. Golański Cst. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Przedaż Koni.

1. W majątku Jeznie dziedzicznym Szambelana Peczowskiego w Gubernii Wileńskiej pcie Kowieńskim, od Niemna milę jedną, od miasta Polskiego Pren mil trzy, od Grodna osiemnaście, od Kowna osiem, a od miasta Guberskiego Wilna mil 12 leżącym, znajdują się konie do wybycia naznaczone z gatunku czystych polskich i ogierów arabskich i perskich od lat kilkudziesięciu utrzymywane w liczbie sztuk sta obłożone, a to ogiery klacze ze zrzebiętami, i jałowe, wierzchowe angliżowane, i młodzież czteroletnia, trzyletnia, dwuletnia i roczniaki, ktoby sobie życzył nabycia, raczy przybyć do tegoż majątku Jezna, na dzień 1 mca septembra wedle starego kalendarza roku bieżącego 1821.

Zastępujący miejsce właściciela Paweł Aramowicz komornik Xłwa Zmudzkiego

Sądy Exdywizorskie.

1. Dekretem Sądu Głównego 2go Departamentu gubernii Grodzieńskiej Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, przeznaczony na rozdzielenie majątku WW. Jana byłego Sędziego Gran. oycy, i Wincentego Sędziego Grodz. Ptu Brzeskiego syna, Zadarnowskich, między ich kredytorów i pretensorów; zjechawszy na grunt majątku Łyszczyce w powiecie Brzeskim, przez decyzją w dniu dzisiejszym ogłoszoną, komportacją na wszystkich interessowanych stronach uznał, i złożyć oną przy aktach Ziem. ptu brzeskiego w dniu 13 augusta roku teraźniejszego zalecił, oraz dalsze akcesoryjne czynności ułatwiwszy, termin do stawiania wszy-

ne, których wyroki bez appellaacyi mają być we 24 godzinach przywiedzione do skutku.

AUSTRYA.

(z Gaz. warsz.) Wiedeń, dnia 4 lipca. Xiążę Mikołaj Esterhazy, kapitan gwardyi przybooczney Królewskiej węgierskiej, i jenerał artyleryi, mianowany nadzwyczajnym posłem Austriackim, na koronacyę Króla angielskiego, Jerzego IV. wyjechał dnia 25 z. m. do Londynu.

Niedawno pewny służący spadł podczas mszy z otworu sklepienia w kościele tutejszym ś. Szczepa na posadzkę, i zabił się. Kości jego i mózg rozprysnęły się po kościele. Xiądz przy zaczęciu mszy ś., odszedł zaraz od ołtarza i kościół zamknięto. Pozdeymowano wszystkie 52 obrazy i lampy zagaszono. Nazajutrz wystawiono ołtarz przed wielkimi drzwiami, i kościół nanowo poświęcono. Obrządek ten trwał od rana do południa.

Słychać, iż nakazane rozpuszczenie wojska odwodowego zostało wstrzymaném, z powodu rozruchów w Turcyi.

PRUSSY.

(z Gaz. warsz.) Berlin, dnia 5 lipca. Król Jmć mianował członków komisji do urządzenia stosunków między dziedzicami i włościanami w prowincjach saskiej i westfalskiej.

Słychać, iż kupcy tuteysi chcą pod dozorem rządu założyć oddzielny bank, który zbawienne mieć będzie skutki dla systematu kredytowego w Prussach.

stkim kredytorom i pretensorom ostateczny, dzień 17 oktobra roku tegoż, pod upadkiem rzeczy zamierzył; na jakowy termin, ażeby ciż kredytorowie i pretensorowie do majątku Łyszczyce dziedzictwa WW. Jana i Wincentego Zadarnowskich trafiać mogący, z dowodami swoich pretensyów stawili się, przez gazety Kur. Lit. i Warszawskie potrzykrotném ogłoszeniem wzywa, gdyż w przeciwnym razie za niejawnieniem się w powyższym terminie, że amissya wieczna w pretensyach kredytorskich zapisana zostanie, i nikt już więcej do majątku tychże WW. Jana i Wincentego Zadarnowskich przychodzić niebędzie miał prawa, Sąd Exdywizorski ostrzega. Działo się w Łyszczycach roku 1821 miesiąca czerwca 21 dnia.

Ludwik Łyszczyński Chorąży ptu Brzeskiego prezydujący w Sądzie Exdyw. Jan Bielski Exdyw. Jan Wołodkiewicz Exdywizor.

Regent Jan Buchowiecki.

Sądy Exdywizorskie.

2. W Sądzie Ziemskim Ptu Wileń. pod zasiadaniem deputowanego ze strony duchowney odchodziła sprawa między wierzycielami i debitorami WJPana Szymona Orłowskiego dwor. b. Skarbu Lit. Adwokata subs. Wileń. skutkiem poprzedzonej remissy Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. jednoczasową rozprawę z kredytorami i debitorami przeznaczającej; w której przez wyrok dnia 15 mca junii 1821 roku ogłoszony, komportacja tak na samym W. JP. Orłowskim dokumentów in natura, a majątku ruchomego na regestrze, jako też na kredytorach pretensorach i debitorach dokumentów in natura, wszelkiego majątku inwentarya, i admini-

stracya, ziemnego majątku, Rzesza, Miedzychowszczyzna zwanego w piecie Wileń. leżącego geometryczny pomiar, i dalsze pierwszemu stopniowi właściwe postanowienia, przeznaczonemu zostały; a do oczywistego całkowitej sprawy rozpoznania dzień pierwszy oktobra roku terażniejszego jest naznaczony; żeby więc kredytorowie i pretensorowie na oznaczony termin sub amissione rei, a debitorowie z upewnieniem że ciżam w niestanności onych oczywisty nastąpi wyrok, zatym niedogodności własnej winie przypisać będą powinni, do tegoż Sądu Ziem. Ptu Wileń. w sessjach poobiednich w sali sądowej czynności tej sprawy załatwiać mającego, stawali; na ten zamiar niniejsza trzykrotna do gazet Kur. Lit. podaje się awizacya.

Wzwanie kredytorów.

2. Z powództwa JPanow Teofila i Bogumily Zylińskich kredytorów zeszłego W. JP. Stanisława Kulikowskiego szambel. b. dworu polskiego z pozostałą żoną W. JP. Elżbietą z Juchnowiczów wprzód Charkiewiczową inpost Kulikowską szambel. WW. Moszczyńskiemu w Sądzie Ziem. Ptu Wileń. odchodziła sprawa, w której, za powodem poprzedzonych przez JP. Szambel. Kulikowską guzetych awizacyow, sukcesorów zeszłego męża swojego Stanisława Kulikowskiego i do przyjęcia po nim pozostałości i do usatysfakcyonowania onegoż wierzycieli wzywających przez wyrok dnia 1. julii 1821 roku ogłoszony w sposobie konkursu jednoczasową Sąd Ziem. ptu Wileń. w Sądzie swym rozprawę z kredytorami i debitorami naznaczył, i właściwie pierwszemu stopniowi delacye uznał, debitorów dla zebrania funduszu na usatysfakcyonowanie wierzycieli przychodzić powinnego adcytacyą zaderminował, sukcesorów zeszłego Stanisława Kulikowskiego jakichkolwiek imion i nazwisk dotąd niejawiających się do teyże jednoczasowej rozprawy wezwać postanowił, w skutek jakowego wyroku do asystowania sprawie oczewistej najbliższych zeszłego W. JP. Stanisława Kulikowskiego Szamb. b. dworu polsk. jakichkolwiek oni są imion i nazwisk sukcesorów wzywa ażeby oraz kredytorowie i pretensorowie zeszłego Stanisława Kulikowskiego ze stosunkami swojemi do jednoczasowej sub amissione rei łączyli się rozprawę, a debitorowie, że chociażby w ich niestanności, oczewisty nastąpi dekret wiadomemi byli, niniejszą trzykrotną do gazet Kur. Lit. podaje awizacyą.

Sądy Exdywizorskie.

2 Sąd Taxatersko-Exdywizorski na domiar wierzycielom JW. Władysława Czarneckiego chorążego b. Xtwa Lit. i kawalera z funduszów jego satysfakcyi, przez remisę Miń. Gł. Sądu 2 Depart. ustanowiony, na oczewiste sprawy konkursowej rozsądzenie do miasteczka Lubieszewa w Guber. Miń. piecie Pińskim sytuowanego zebrałszy się, i poruczone sobie dzieło bez żadnych odkładów kończyć nie odmienny mając zamiar; przez postanowienie swoje w dniu 2. julii uczynione obowiązał wszystkich kredytorów i pretensorów pomienionego JW. Czarneckiego, ażeby niezwłocznie składali wyjaśnienia swoich należności, i dla oprzysiężenia realności onych stawali przed Sądem od dnia 20. julii do 15. augusta, gdyż po upłynieniu tego terminu, po załatwieniu oraz wizjiow i inwentacyi cała sprawa do namowy w dniu 20. augusta wziętą zostanie: o czem aby każdy interesowany mógł być wiadomym i stannością swoją powyższy termin pod utratą pretensyi uprzedzić starał się tym celem niniejszą do gazet Kur. Lit. przesyła awizacyą. Dat r. 1821 mca julii 2 d. w Lubieszewie. Adam Niełubowicz Podśudek Ziem. Ptu Pińsk. Exdywizor.

Józefat Iwanowski Pisarz Ziem. Miń. Exdywizor
Ignacy Hacıski Sędzia Ziem. Ptu Nowogr. i Exdywizor.

Oznaymienie PP. Prenumeratom Pamiętnika farmaceutycznego.

Pamiętnika tego Numer 3, dla wydarzonych przeszkod nie mógł wyysć w swoim czasie, to jest na początku terażniejszego miesiąca lipca, ale wydany zostanie na końcu tegoż lipca.

O g ł o s z e n i e.

3. Niżej podpisany Mechanik ma honor polecić względem szanowney publiczności, jako i zakładom naukowym, znaczny magazyn niżej wyszczególnionych instrumentów, które w technicznym biurze w Królewcu najstaranniej sporządzone, a tu w Wilnie przez krótki czas jego pobytu, za nader umiarkowaną cenę nabyte być mogą.

1) Instrumenta optyczne: Okulary tak zwane konserwy, z najlepszego szkła i najlepiej szlifowane, podług potrzeby i przymiotów każdego oka, lornetki różnego gatunku, szkła do czytania, lornetki teatralne, pięknie ozdobione, wielkie i małe teleskopy bez i z astronomicznemi okowami rurkami, perspektywy achromatyczne, mikroskopy słoneczne i inne, z różnemi soczewkami, Lupy dla botaników; camera obscura, szkła palące i do rysowania, skrzynia optyczna z prospektami, szkła do tychże skrzyń, szkła do medalow, konusy i pryzmata, mikroskopy do probowania rękodzielnych towarow.

2) Instrumenta matematyczne: delikatne sztuce miernicze, cyrkle i grafioniki, dyoptry rozmaitej wielkości; statywy z gałkami ruchomymi do stolików mierniczych, wielkie bussole, astrolabia bez i z bussolami, ze statywem, sruha nieskończona: Statywy i skrzynie, libella merkuryalna, oktanse morskie; kwadranse, wielkie i małe Bussole do przenoszenia, wielkie ogrodowe kompasy i małe kompasiki.

3) Instrumenta meteorologiczne: Hiometra, termometra używane tak zewnątrz okien, jak w kąpielach i innych płynach, mając podziały na bukszpanie i mosiądzu, również i na szkłe, aryometra i proby, podług Rychtera i Trallissa, barometra na mahoni i zwyczajnem drzewie, również i do mierzenia wysokości.

Przytem mam honor uwiadomić że wszystkie podobnego rodzaju instrumenta przyymuję do reparacyi.

Optykarz i mechanik Hellman für Goldschmid z Królewca, mieszka w domu Szulcowey na rogu Niemieckiej ulicy.

U w i a d o m i e n i e.

3. Nauczyciel języków: francuzkiego i niemieckiego, jest takim: rodak examiniowany i patentowany od Uniwersytetu, mający chęć dawać lekcyi, o którym dowiedzieć się można u P. Moritzą zięgarza w Klinice.

Obserwacje	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	W i a t r y.	Odmiana w powiet.
meteorologiczne.	dnia 11 śr ednia	27 cal. 9,07 lin.	+ 16 08 stopni	Niestaly	Pogoda
	dnia 12 srednia	27 — 7,33 —	+ 15,42 —	Niestaly	Pechmurno
	dnia 13 godz. 5	27 — 7,3 —	+ 12, — —	Zachodni	Pechmurno

Wilno dnia 18 Lipca 1821 roku.

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnego całą Rosyą etc. etc. etc.

JJOO. JJW W. W W. Ichmść Panom i starozakonnym samym Debitorom i ich Successorom iako oddanym w Satisfakcyę na rzecz Inwalidów Sankt Petersburskich i Warszawskich JP. Antoniemu Gastlowi b. kupcowi iako zawiniającemu, i oddającemu się pod Exdywizyę z wykazującym się funduszem do zaspokojenia summy poszukującej się w stopniu Inwalidów. Pozew Edyktały przed sąd Magistratu Wileń. Remissą sądu Głównego Departamentu drugiego Wileńskiego naznaczony, ad instantiam Prokuratora. Massy Inwalidów Sankt Petersburskich i Warszawskich Imię Pana Józefa Zdankiewicza Adwokata przez rezolucyą Sądu Magistratu Wileńskiego dodanego, w referencyi do wręczonych dowodów, iakoto xięgi handlowey, inskrypcyów, rewersów, listów, adnotat i Dekretów przez Gastla otrzymanych wyuasa się, a mianowicie o to dla usatysfakcyonowania massy Inwalidów Sankt Petersburskich i Warszawskich do wszelkich funduszy Obżałowanego Gastla poszukiwanie swe regulującej, stopień exdywizyi przez samegoż Obżałowanego Gastla oświadczoney, iest ukazany, tak dla Pretensorów iako i Debitorów obżałowanego Gastla, na osnowie przeto remissy zaszfey w sądzie Głównym Departamentu drugiego Wileńskiego, a oraz zapadley rezolucyi w sądzie magistratu Wileńskiego w roku idącym wszyscy Debitorowie Obżałowanego Gastla iako składający fundusz do zaspokojenia massy Inwalidów Sankt Petersburskich i Warszawskich wykazani pozywają się, iakoto General Titoff o złotych Polskich 431. groszy 10. Statkowski Prezydent B. M. W. o złotych Polskich 979 groszy 3. Sierakowska wprzód Kostkowa o złotych 459 groszy 3. Antoni Reyzer o zł. 870 gr. 20. Kazimierz Kreybich o zł. 116. Generałowa Hryniewiczowa o zł. 512. gr. 10. Peszko Malarz o zł. 170. Hempel Dyrektor tamożni Grodzieński o zł. 322. gr. 20. Mikołay Chrapowicki Podkomorzy o zł. 103 gr. 10. Generałowa Giedroyciowa o zł. 613 gr. 10. wprzód Keinerowa a teraz Bolachowska o zł. 840. gr. 20. Strzelbicki o zł. 3111 gr. 10. Diczkaniec były Adiutant JW. Woennego Gubernatora o zł. 1000. Wolfowa robiąca strobie o zł. 180 gr. 20. General Maior Suchozanet o zł. 594. Sebestyan Karner o zł. 122 gr. 25. kupiec Zölner o zł. 238 gr. 7½. Schlitter z Dubna o zł. 253. gr. 10. Rautenstrauch Dyrektor tamożni Jurborskiej o zł. 3107. gr. 20. Dobrzański Celner tamożni Jurborskiej o zł. 2403. Andrzejewski kassier przy tamożni w Jurborgu o zł. 13 gr. 10. Klönicki asses. Grodz. o zł. 885 gr. 10. Schöpft Kontioler tamożni w Jurborgu o zł. 553 gr. 10. Lubiński Nadziratel o zł. 476. gr. 20. Kordet z Dubna o zł. 193. gr. 10. Seweryn Houwalt Rotm. o zł. 320. Xżę Alexander Galiczyn o zł. 370. Successorowie zmarłego Podlicmeystra Kowieńskiego Westenholtza o zł. 497. gr. 25. Chorażyna Morykonina o zł. 60. gr. 20. Judel Jakób furman w Warszawie o zł. 587. gr. 15. Heubach z Królewca o zł. 240. Gierytz Jubiler o zł. 336. gr. 20. Wysocki Strapczy o zł. 415. Holsthe w Jurborgu Expedytor przy tamożni o zł. 248. kupiec Ryski Racibor o zł. 293 gr. 10. Baggahuwut b. V. Gubernator o zł. 4799. Lubicki Porucznik o zł. 30. Kolenadzina traktierniczka w Lidzie o zł. 346. gr. 20. Krzyczewski Officer woysk Pol. o zł. 134 gr. 10. Rott. Anwander Antoni o zł. 555. Prezydentowa Bakowska o zł. 140. Dalecka de domo Narbutowna o zł. 323. gr. 10. Rutkowski Antreprenier o zł. 209. Pioczura Kommissarz Lepelski o zł. 934. Mikołay Zambrzycki Reg. o zł. 500. Antoni i Karietan Zabowie Marszałkowie w stopniu zmarłego Ignacego Zaby Mar. o zł. 1431 gr. 10. Bergman Inspektor tamożni Pruskiej w Smolnikach o zł. 359 gr. 10. Kiersnowski o zł. 234 gr. 20. Maiewski Grzegorz o zł. 66. gr. 20. Kneferl Malarz o zł. 1816 gr. 10. Rudanowski b. Plac Maior o zł. 490 gr. 15. Generałowa Łabarzewska o zł. 173 gr. 10. Szeł Tyzenhauz o zł. 186 gr. 20. Xżę Jaswil Generał o zł. 535 gr. 20. Dąbrowska Pułkownikowa o zł. 73. gr. 20. Chrapowicka o zł. 45. gr. 25. Dobrzyński b. W. Gubernator Miński o zł. 133. gr. 10. Successorowie zmarłego Waltera Strapczego o zł. 264. Karol Juszkiewicz o zł. 248 gr. 20. Panna Narbutowna o zł. 102 gr. 20. Successorowie Hrabiney Laskarysowej o zł. 74. Obrempski Stempelmeyster na tamożni Jurborskiej o zł. 193 gr. 10. Sekretarz Podolecki o zł. 80. Sorokin o zł. 253 gr. 10. Hiltter o zł. 140. Dankowski z Grodna o zł. 493. gr. 10. Forsow o zł. 45 gr. 20. Strapczy Omanowicz o zł. 472. Keynerowna o zł. 263 gr. 25. Adam Biszping o zł. 333. gr. 10. Instygatorowa Chrapowicka o zł. 53 gr. 10. Maior Abbt o zł. 140. Paszkowski adwokat o zł. 271 gr. 20. Dominik Malewicz Pisarz o zł. 1105 gr. 20. Doktor Kowalski o zł. 281. gr. 5. Star. Rywka Percówna o zł. 996 gr. 20. Anna Brzozowska Podstolanka o zł. 116 gr. 20. Xżę Paweł Sapieha o zł. 450. Marszałek Soltan o zł. 203. gr. 10. Kamiński Kapitan o zł. 150. Józef Grabowski Podkomorzy w stopniu oycy o zł. 150. Kazimierz Plater Starosta o zł. 751 gr. 20. Ferdynand Maliszewski Kapitan o zł. 230. Hryniewicz M. o zł. 1.905 Jakób Sidorowicz Pisarz o zł. 1746 gr. 25. Złotnicki b. Adiutant o zł. 263 gr. 10. Rehfelt o zł. 258. gr. 15. Moldenhauer o zł. 296 gr. 20. Gasper Zelwietr o zł. 473 gr. 20. Maciey Stayingier o zł. 270 gr. 27. Józef Wołodkowicz Gubernii Mińskiej Marszałek o zł. 7669. gr. 7½. Tyszkiewicz Anusz General o zł. 3400. Morawska b. Anireprenerka o zł. 827. gr. 5. Dowgiallo Sędzia o zł. 2440 Waszkiewicz Narymont o zł. Pols. 118 gr. 20. Zakrzewski Szeł o zł. 266 gr. 20. wprzód Kukiewiczowa a dopiero Horehladowa, o zł. 1855. Hickel o zł. 180. Karol Jatkowski o zł. 2004 gr. 12. Horożanski Prokuror w Białymstoku o zł. 300. Józef Petit w Lipsku o zł. 648. Ludwik Chruszczewski o zł. 240 Bogdanowicz o zł. 100. Zyd Berek o zł. 343 gr. 22½. Tekla Kozłowska o zł. 30. Kalusz o zł. 208 gr. 10. Norbing Kapitan Artyleryi o zł. 20. Malinowski aktor teatru Wileń. o zł. 16 gr. 20. Bars o zł. 20. Łaniewski furman o zł. 246. gr. 20. Chodasewiczowna o zł. 16. Alexander Wolniew o zł. 13 gr. 10. Anna Platerowna o zł. 26 gr. 20. Gorska Czesnikowa o zł. 8. Mitraszewski b. murgrabi w domu Chodkiewicza o zł. 173 gr. 10. Zyd Gierszon o zł. 113 gr. 10. Marek kusznierz o zł. 56. Przeglaliński o zł. 24. Łabanowski o zł. 40. Zienkiewiczowa o zł. 6 gr. 20. Stanisław Miler o zł. 53. gr. 10. Weyss b. Policmeyster Wileń. o zł. 33 gr. 10. Monsion sekretarz xcia Bassano o zł. 305. Francuz Grondé o zł. 7. Kościalkowska z domu Tyszkiewiczowna o zł. 18. Pułkownik Makaroff o zł. 53. gr. 10. Pułkownik Taube o zł. 66 gr. 20. General Panczulizow o zł. 20. Pławska o zł. 145. Fröhner kupiec Ry. o zł. 180. Hrabia TolstoyKamerher o zł. 46 gr. 20. Wilczyński b. Adiutant o zł. 36 gr. 20. Gasper Steyniger o zł. 180. Czulfgin o zł. 166. Moszczyński Sekretarz o zł. 96 gr. 20. Sokołowski muzyk o zł. 213 gr. 10. Lortz stolarz o zł. 90 gr. 25. Chretien traktiernik o zł. 200. Hullet fehmistrz o zł. 385 gr. 5. Rudolf Kowal o zł. 156. Bekert stolarz o zł. 142 gr. 5. Półkownik Wiszniewski o zł. 46 gr. 20. Schreiber Tomasz o zł. 1127 gr. 26. Piotr Szlykow Wil. Policmeyster i kawaler o zł. 4668 gr. 10. Półkownik Martini o zł. 774 gr. 27. Spitzhart krawiec o zł. 112. Puczyński Porucznik o zł. 42 gr. 15. Krukowski Maior o zł. 10 gr. 20. Rozwadowski Rotm. o zł. 73 gr. 10. Telatycki Maior o zł. 550. Palczewski o zł. 66 gr. 20. Richter aptekarz w Warszawie o zł. 200. Świętosławski kapitan o zł. 120. Podkomorzanki Wołowiczowny i ich opieka o zł. 40. Delanof Półkownik o zł. 153 gr. 10. Lisaniewicz Sowietnik o zł. 181 gr. 20. Successorowie kupca Warszawskiego Szwalierego o zł. 103 gr. 5. Kunkel Piotr kupiec Warszawski o zł. 107 gr. 10. Członki municypalności m. Wileń. w imieniu miasta działające o zł. 6820. successorowie Tomasza Skibego o zł. 1649 gr. 7. Józef Hoppe z Warszawy o zł. 733 gr. 10. Józef Hirt o zł. 547 gr. 20. Beniamin Perec o zł. 6139 gr. 12½. Platerowa Ludwikowa o zł. 8. Matysowna o zł. 19. Gubernatorowa Bagniewska o zł. 6 gr. 20. Na których w iednoczasowym rozbiórze sprawy w stopniu inwalidów Sankt Petersburskich i Warszawskich Prokurator działający prosi sądszenia

na wszystkich obżal. wyżej wyszczególnionych summ zawinionych tak w kapitałach iako i procentach. Przenaczenia Inekwitacyi ad extenuationem do wszelkiego majątku tychże debitorów przez zawiniającego Gastla wykazanych, a oraz i samego Gastla gdzie ią pokazać może. Podania pod odpowiedź osobistą nieosiadłych. Złożyć nakazania rękoiemstw, uznania pierwszeństwa do massy Inwalidów w lokacyi. Utwierdzenia dowodów we wszystkim, Remissy zaszley wypelnienia. Expens prawnych zwrot na rzecz massy Inwalidów poszukujących należności na wszystkich pozwanych wskazania, i co w sprawie proszono będzie S. Z. M.

Roku 1821 miesiąca Julii 8 dnia. Woźny świadczę, iż tego pozwu edyktałnego kopią ad instantiam Prokuratora massy Inwalidów Sankt Petersburskich i Warszawskich JP. Józefa Zdankiewicza Adwokata tak po debitora JP. Antoniego Gastla b. kupca, iak też po wszystkie osoby tym pozwem zajęte dla wiadomości do Gazet Kuryera Lit. podałem i o sprawie odchodzić mającey w Magistracie Wileńskim zawiadomiłem. Datt ut supra. *Stanisław Porymanowski Woźny Ptu Wileńskiego.*

Roku 1821 miesiąca Julii osmego dnia. Przed aktami miasta Gubernskiego Wilna stanawszy osobiście Woźny Powiatu Wileńskiego Stanisław Parymanowski, ten kwit swój relacyyny podanego pozwu officiose zeznał, przyjąłem i że jest w aktach świadczę. *Ignacy Misiewicz Regent.*

1821 roku msca Julii 9 dnia. Takowy pozew do druku Redakcyja przyjąć może.

Józef Krzyżanowski P. B. M. W.

Sądy Exdywizorskie.

2. Za dekretem Sądu Głównego Litewskiego Wileńskiego drugiego Departamentu w roku 1810 msca januaryi 26 dnia jednym, drugim tegoż roku miesiąca decembra 3 dnia Ziem. ptu Telsz., trzecim w roku 1819 miesiąca januaryi 21 dnia, WW, Kazimierza assessora b. Sądu Niższ. Ziem. ptu Telszew., Jerzego porucznikowicza ptu Xięstwa Zmudz. braci, Petroneli w Z. męscin Rupeykowej Marcyanny, w małżeństwie Piewcewiczowej i Klary siostr Klemensowiczów Drabowiczów naznaczony Sąd taxatorsko-exdywizorski do dóbr Adomayć Kiwayć w Pcie Telszew. leżących, po uprzednim w roku 1819 msca marca 10 dnia zjeździe w r. niniejszym 1821 msca juli 5 dnia w terminie z obwieszczenia wypadającym, gdy do tychże dóbr w komplecie niżej podpisującym się przybył, po rozwiązaniu niektórych akcesoryów, dla wyciągnięcia dokładney kalkulacyi ziemi pod konkurs idącey dla objawienia o czasie wzięcia do namowy przygotowania się stron i massy do remonstracyów na żądanie stawających zbiegających pretensorów Sąd Taxatorsko Exdywizorskie do dnia 15 msca oktobra roku niniejszego odroczone; od jakowego czasu że ciągle i nieprzerwanie zajmując się tenże Sąd czynnością naydaley dnia 20 wezmie całą sprawę do namowy potrójnie przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizując, że na niejawiających i niedowodzących pretensyów wieczytą amissyą wedle praw Sądowi Taxatorsko Exdywizorskiemu służących zapisze, ogłasza i zapowiada. Roku 1821 msca juli 6 dnia.

Józef Woyszwillo Sędzia b. Ziem. Telsz. Exdywizor. Tadeusz Milwid Sędzia b. Ziem. Telsz. Exdywizor. Józef Staniewicz Prezydent b. Grodz. Telsz. Exdywizor. Stanisław Mackiewicz Rotm. woysk Pol. Regent Exdywizorski.

P o z e w.

2. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSIEY Mości Samowładnającego całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonym Stanisławowi Professorowi, Leonardowi Waleryanowi braciom, Domiceli siostrze Zukowskim successorom zeszłego Jerzego Zukowskiego; a Gasprowi Rotmistrzowi, Józefowi prezydentowi Grodz. Lidz. i Ignacemu braciom Grużewskim; Katarzynie Mejerowej porucznikowej woysk polskich; wielbnemu xiedzu Florentemu Janowskiemu proboszczowi żyzmorskiemu, Szymonowi i Barbarze Jasiewiczom, Jerzemu i Tekli Zakrzewskim, Zuzannie z Jasiewiczów Kłosowskiej i jey opiece, Józefowi i Katarzynie Jasiewiczom Jerzemu i Marcyannie z Senkowskich Wersockim kapitanom woysk pol., wielbnym XX. Franciszkanom wileńskim, Arcybractwu Rożancowemu w mieście Wilnie przy kościele świętego Ducha występującym, Jerzemu Romanowskiemu obywatelowi wileńskiemu, Wiktoremu Rotm. Trock. oycowi i naturalnemu opiekunowi, Jerzemu synowi, Gertrudzie i Johannie córkom aktorom Hoppenom, Janowi Daynowskiemu, Krzysztofowi Wellerowi siodlarzowi i Starozakonnemu Leyzerowi Chaimowiczowi, oraz wszelkim kredytorom i pretensorom do funduszu zeszłego Jerzego Zukowskiego Rotm. pińskiego i Antoniego Reutta, a dekretem Ziem.

Wileń. mającym rekognicyą pozew edyktałny przed Sąd Ziem. ptu Wileń. na kadencyą juniową lub po niey następującą z cytacyi Ur. Anieli z Sitkiewiczow Mejerowej Rotm. Smoleń. w assistencyi opieki, która obżalowanych pozywa w stosunek do dekretu oczewistego konkursowego w Sądzie Ziem. ptu Wileń. w roku 1818 msca lipca 4 dnia zapadłego jakowym Sąd Ziem. Wileń. dla kredytorów stosujących pretensyą do massy zeszłego Zukowskiego i Reuta, lubo uczynił rekognicyą w należnościach lokacyi wszakże powodem postanowienia wyprzedania wprzód domow przez licytacyą jednego po Zukowskim, a drugiego po Reucie odłożył, skutkiem czego dom jeden Zukowskiego został wyprzedanym, a drugi dla niejawienia się w terminie kontrahentów wybyłym nie został, obżalowani zaś Wmość kredytorowie mało jak widać dbali o dobro swoje, a obżalowani successorowie Zukowskiego korzystając jak widać z nieczynienia satysfakcyi kredytorom, nie stanowiąc czego dotychczas nie przedsięwzięli, żalując zaś acz mając szczipłą rekognicyą w massie Zukowskiego, wszakże gdy ta szczipła doli część składa, wprzemiocie więc wzięcia należney satysfakcyi niniejszym edyktałnym zapozwem powołując obżalowanych proszą doliczenia procentow do zrekonoskowanej summy dekretem 1818 listopada 4, z expensami prawnymi licytacyi domu Reutowskiego ponowienia, a lokatę kredytorów zaskutecznie mając żalujący należność stosownie do prawa mieć na pierwszym względzie przystąpić do aktów kalkulacyi, zkim one decydowane successorom Zukowskich sub penis zalecić, oraz dalsze dekrety skutki uzupełnić, salva žaloby melioratione.

Roku 1821 msca juli 11 dnia. Woźny świadczę iż takowego pozwu edyktałnego kopią z cytacyi Anieli Mejerowej Rotmistrzowej Smoleńskiej po successorów zeszłego Jerzego Zukowskiego i kredytorów tak Zukowskiego jakoteż i Antoniego Reuta aby ku rozprawie przed Sąd Ziemski Wileń. na kadencyą juniową lub po niey następującą stawali do gazety Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego onych zawiadomienia podałem actum ut supra.

Woźny Sąd Ziem. ptu Wileń. Antoni Siemuruk. Roku 1821 msca juli 12 dnia stawający osobiście Woźny blisko wyrażony, tę relacyą edyktałną cytacyi po kredytorów Zukowskiego i Reuta do gazety Kur. Lit. podałych pozwow przedemną Pisarzem urzędownie zeznał; przyjąłem, Ziemski Ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański.

Eorundem wolno jest takowy pozew w Kur. Lit. gazety umieścić, poświadczają, tenże Pisarz Ziem. Wileń. Olszański.

Promulgata Dekretu.

2 Departament Cywilny Sądu Głównego Litewskiego Marszałka Micewicza kredytorow jako też samego Debitora awizuje, że w sprawie konkursowej dnia 6 ominionego msca juni wziętey do nawowy dekret promulgować będzie dnia 23 juli. Ferdynand Wolodko Regent.

Dozwala się ogłosić w gazetach Kuryera Litewskiego Józef Komar pułk. b. w. pol. Prezydent Departamentu.